

vergadering **26**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Plenaire Middagvergadering

van 20 februari 2013

VOORLOPIGE VERSIE

Nog niet goedgekeurd door de sprekers
Niet citeren zonder de bron te vermelden

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	5
VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE	
Coöptatie van een lid in de raad van bestuur	5
ONTWERP VAN DECREET tot instemming met het verdrag tussen het Koninkrijk België, de Republiek Bulgarije, de Tsjechische Republiek, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Republiek Estland, Ierland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Italiaanse Republiek, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, het Groothertogdom Luxemburg, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Polen, de Portugese Republiek, Roemenië, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (lidstaten van de Europese Unie) en de Republiek Kroatië betreffende de toetreding van de Republiek Kroatië tot de Europese Unie, en met de slotakte, ondertekend in Brussel op 9 december 2011	
– 1862 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Voorstel tot aanvulling van de agenda	5
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Caron tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het tekort bij de uitbetaling van het subsidiesaldo aan de lokale sportdiensten	
ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de communicatie met betrekking tot de tekorten op de sportkredieten	6
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het advies van de SERV in verband met de hervorming van de sociale economie en de maatregelen van de minister hieromtrent	9
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jan Penris en Filip Dewinter, mevrouw Marijke Dillen en de heer Joris Van Hauthem betreffende het tijdelijk tolvrij maken van de Liefkenshoek-tunnel bij wijze van proef	
– 1924 (2012-2013) – Nr. 1	
Voorstel tot spoedbehandeling	12
ACTUELE VRAAG van de heer Lode Vereeck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de outplacementbegeleiding van de ontslagen werknemers van Opel Antwerpen en de lessen die de minister hieruit trekt wat betreft Ford Genk	13
ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de onderzoeksopdracht aan KPMG met betrekking tot de hervorming van het radiolandschap	17

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Irina De Knop en de heren Sas van Rouveroi en Hermes Sanctorum betreffende de steun van de Vlaamse Regering aan de oprichting van de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap – 1926 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Voorstel tot spoedbehandeling 20

ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de decoders voor digitale televisie

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het verplicht gebruik van decoders 20

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het koppelen door het Antwerpse OCMW van de terugbetaling van aidsremmers aan mensen zonder papieren aan een vrijwillige terugkeer en de houding ter zake van de toezichthoudende overheid 25

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borgh tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over een mogelijk drastische verhoging van de ledenbijdrage voor de zorgverzekering
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over een mogelijk drastische verhoging van de ledenbijdrage voor de zorgverzekering 28

ACTUELE VRAAG van mevrouw Lies Jans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de betrokkenheid van de werkgroep integraal parkeerbeleid bij de finalisering van het Brussels gewestelijk parkeerbeleidsplan en de gevolgen ervan voor het pendelverkeer 32

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de CREG-analyse betreffende de verwachte verdere toename van de prijs voor hernieuwbare energie 34

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het pleidooi van de minister voor grotere klassen, naar aanleiding van zijn studiereis naar Canada 37

ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over problemen bij de toepassing van het gewijzigde Energiebesluit, wat betreft scholenbouwprojecten 41

ACTUELE VRAAG van mevrouw Fatma Pehlivan tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de UNICEF-studie betreffende gelijke kansen op school

ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de UNICEF-studie betreffende gelijke kansen op school 43

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN 47

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jan Penris en Filip Dewinter, mevrouw Marijke Dillen en de heer Joris Van Hauthem betreffende het tijdelijk tolvrij maken van de Liefkenshoektunnel bij wijze van proef

– 1924 (2012-2013) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

47

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Irina De Knop en de heren Sas van Rouveroi en Hermes Sanctorum betreffende de steun van de Vlaamse Regering aan de oprichting van de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap

– 1926 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Voorstel tot spoedbehandeling

48

MOTIE van de heer Lode Vereeck, mevrouw Elisabeth Meuleman en de heren Hermes Sanctorum en Ivan Sabbe tot besluit van de op 29 januari 2013 door de heer Lode Vereeck in commissie gehouden interpellatie tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de hoog oplopende budgettaire lasten voor de Vlaamse begroting door de verkoop van gronden en installaties van de VMM aan nv Aquafin

– 1891 (2012-2013) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

51

ONTWERP VAN DECREET tot instemming met het verdrag tussen het Koninkrijk België, de Republiek Bulgarije, de Tsjechische Republiek, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Republiek Estland, Ierland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Italiaanse Republiek, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, het Groothertogdom Luxemburg, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Polen, de Portugese Republiek, Roemenië, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (lidstaten van de Europese Unie) en de Republiek Kroatië betreffende de toetreding van de Republiek Kroatië tot de Europese Unie, en met de slotakte, ondertekend in Brussel op 9 december 2011

– 1862 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Voorstel tot aanvulling van de agenda

52

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

52

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.02 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldigingen zijn ingekomen van de volgende leden:

Filip Dewinter, Liesbeth Homans: ambtsverplichtingen;

Pieter Huybrechts: familieverbindingen;

Lukas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Jurgen Vanlerberghe: gezondheidsredenen.

■

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St. VI.Parl. 2012-13, nr. 60/18*)

■

VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE

Coöptatie van een lid in de raad van bestuur

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 29 januari 2013 deelt mevrouw Nelly Maes, voorzitter van het Vlaams Instituut voor Vrede en Gewelddpreventie, mee dat de raad van bestuur van dat instituut in zijn vergadering van 22 januari 2013 de heer Filip Reyniers heeft gecoöpteerd.

■

ONTWERP VAN DECREET tot instemming met het verdrag tussen het Koninkrijk België, de Republiek Bulgarije, de Tsjechische Republiek, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Republiek Estland, Ierland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Italiaanse Republiek, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, het Groothertogdom Luxemburg, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Polen, de Portugese Republiek, Roemenië, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (lidstaten van de Europese Unie) en de Republiek Kroatië betreffende de toetreding van de Republiek Kroatië tot de Europese Unie, en met de slotakte, ondertekend in Brussel op 9 december 2011

– 1862 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft mevrouw Mia De Vits bij motie van orde het woord gevraagd.

Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Voorzitter, de commissie Buitenlands Beleid heeft gisteren het ontwerp van decreet goedgekeurd tot instemming van het verdrag over de toetreding van Kroatië tot de Europese Unie. Ik zou u willen vragen, ook al ligt de agenda van de plenaire vergadering van 27 februari al vast, of dit punt kan worden toegevoegd aan de agenda van die vergadering. Van in het begin werd aangedrongen op een spoedige behandeling, vandaar ons verzoek om dit toe te voegen aan de plenaire vergadering van 27 februari.

De voorzitter: Ik zal dit straks aan de vergadering voorleggen.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Caron tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het tekort bij de uitbetaling van het subsidiesaldo aan de lokale sportdiensten

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de communicatie met betrekking tot de tekorten op de sportkredieten

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, collega's, de heer Sauwens sloeg hier enkele weken geleden alarm, of hij uitte toch minstens zijn bedenkingen, over de communicatie van Bloso (Agentschap voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie) aan de lokale besturen over de uitbetaling van het saldo van een subsidie voor de lokale sportdiensten van het jaar 2011. Door het technische systeem wordt het saldo pas op het einde van het jaar nadien uitbetaald, na verrekening.

De communicatie was in elk geval onduidelijk. De indruk werd gewekt dat er zou worden bespaard op de subsidie aan de sportdiensten. U hebt toen gezegd dat de communicatie vanuit Bloso zou worden gecorrigeerd omdat die niet helder en niet duidelijk is. Bloso heeft toen een nieuwe mail verstuurd. Ik zal die niet voorlezen, want ik heb daarvoor niet genoeg tijd, maar als ik dat wel zou doen, zouden de meesten van ons die toch niet begrijpen.

Mijn vraag is heel simpel. De brief brengt mij en de sportdiensten die ik ken, geen duidelijkheid. Wat zal er nu gebeuren? Wordt het saldo van 2011 uitbetaald of niet uitbetaald? Wordt het gedeeltelijk uitbetaald of volledig? Gaat er een stuk af? En kunt u er in de toekomst voor zorgen dat de communicatie helder is?

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Voorzitter, minister, ik stel dezelfde vraag, maar breder, niet alleen wat de gemeenten betreft, maar ook wat de sportfederaties betreft. Ik heb u vorige keer, op 30 januari, gezegd dat wij de informatie kregen dat er onvoldoende geld is om de saldi uit te betalen en zelfs om een aantal voorschotten uit te betalen. U hebt gezegd dat er geld genoeg is, dat er een communicatiefout werd gemaakt en dat het schandalig is dat Bloso dat heeft gedaan. U hebt op dat ogenblik redelijk wat afstand genomen van uw agentschap.

Wat is er nu van aan? Ook de Vlaamse Sportfederatie, die alle federaties overkoepelt, heeft uiteindelijk een brief gestuurd, maar heeft nog geen antwoord gekregen, en zegt dat er blijkbaar 1 miljoen euro te weinig is.

U pleit in uw beleidsbrieven altijd voor transparantie en voor een open communicatie. Het is dan ook hoog tijd om zowel aan de gemeentelijke sportdiensten als aan alle Vlaamse sportfederaties te vertellen of ze het geld waar ze recht op hebben, effectief van u zullen krijgen, of dat geld er zal zijn, en ook wat de situatie van 2013 is, zodat de betrokkenen ten

minste op voorhand weten welke uitgaven ze kunnen doen met welke middelen, waar ze zeker recht op hebben.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik wil nog eens herhalen wat ik vorige keer al naar voren heb gebracht, namelijk hoe de situatie is. Ik begin met het budget. Het budget 2011 voor de sportfederaties was 23 miljoen euro. Nu is dat opgetrokken naar 23,9 miljoen euro voor 2013. Voor de gemeenten was er een budget van 16,5 miljoen euro in 2011. Dat is opgetrokken naar 16,7 miljoen in 2013.

In het decreet staat het maximumbedrag waar een sportfederatie in de optimale omstandigheden een beroep op kan doen en het maximumbedrag waarop een gemeente een beroep kan doen. Dat is een theoretisch maximumbedrag.

Wat is de manier van werken? Op het moment dat de begroting is opgemaakt, weet Bloso wat de pot is voor dat jaar. Ik spreek over een theoretisch maximum. Wat effectief gebruikt wordt door de sportfederatie of de gemeente, is altijd minder dan het theoretisch maximumbedrag omdat men een onderbenutting heeft omdat niet aan alle voorwaarden wordt voldaan en dergelijke meer. Men krijgt op voorhand 90 procent als voorschot en de afrekening gebeurt achteraf.

Of die afrekening volledig kan gebeuren of niet, heeft altijd te maken met twee mogelijkheden. Dat heb ik vorige keer ook naar voren gebracht. Als het bedrag waar ze effectief recht op hebben, minder is dan het budgettaire, is er geen probleem, en wordt het volledige bedrag uitgekeerd. Als het effectieve bedrag groter is dan het budget, dan wordt het proportioneel toegekend. Dat staat zo in het decreet.

Als minister van Begroting kan ik moeilijk zeggen dat ik het erg vind dat het niet erkend wordt als een externe kostendrijver. Voor de Vlaamse Regering zijn het aantal sportfederaties, het aantal sporters of het aantal mensen in de gemeente geen externe kostendrijvers. Bloso weet dat dat het budget is en dat het het daarmee moet doen.

Wat in 2011 de situatie is, is dat het werkelijk nodige budget iets groter is dan het voorziene budget. In uw vraagstelling zegt u dat er een groter verschil is tussen het maximum theoretisch budget van 2013 dan het voorziene budget. U sprak van 1 miljoen euro voor de sportfederaties. Ik denk dat het 700.000 euro is. Ik zie dat het verschil tussen het maximum theoretische budget en het werkelijke budget elk jaar groeit. Dat moeten we opnemen bij een budgetcontrole in de Vlaamse Regering. Ik moet dat ook opnemen met Bloso. Op die manier kunnen we niet verder gaan, want dan komen we in een situatie dat die budgetten niet meer kunnen worden vervuld.

Wat kan ik doen, wat ga ik doen en wat is al gebeurd? Er is een bespreking met Bloso geweest over de communicatie. Zoals u zegt, moeten we transparant communiceren. Ik heb een iets betere berichtgeving gekregen van het Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid (ISB), dat ons dankte voor de bijkomende duidelijke communicatie. Ik laat het voor wat het waard is. Laat ons duidelijk zijn: we moeten een transparante communicatie hebben, zodat iedereen weet wat en hoe. Met Bloso moeten we bekijken hoe we ervoor kunnen zorgen dat er geen verkeerde verwachtingen worden gecreëerd, noch bij de federaties, noch bij de gemeenten.

De gesprekken met het ISB, de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG), de sportfederaties en Bloso zullen ervoor zorgen dat in de toekomst de communicatie zal verbeteren.

De heer Bart Caron: Ik hoop in ieder geval dat de communicatie duidelijk wordt. Ik geloof ook dat u dat voor elkaar zult krijgen. De kern is natuurlijk dat er op de begroting voor sport voldoende krediet moet zijn om de decretale engagementen te verzekeren. Ook lokale besturen en sportfederaties hebben recht op rechtszekerheid en duidelijkheid. Als u in te

weinig kredieten voorziet, dan kunt u zeggen wat u wilt, maar dan is er te weinig geld om de engagementen waar te maken. Goed begroten is ofwel die engagementen honoreren in de begroting ofwel aanpassingen doen aan de regelgeving. Ik houd niet van systemen met achteraf verrekenen en dan vaststellen dat er eigenlijk te weinig geld is begroot, want dat is de kern van het probleem.

De heer Johan Sauwens: Minister, ik denk dat u vorige keer misschien niet goed was geïnformeerd. U hebt gezegd dat er geen budgettaire probleem was. Vandaag zegt u met andere woorden dat er wel een is en dat we transparanter moeten communiceren.

Wat u vorige keer hebt gezegd en het engagement dat u nu halvelings hebt aangenomen in functie van de budgettaire ronde die moet gebeuren, heeft uw voorganger Anciaux destijds ook meegemaakt. Voormalig minister Anciaux heeft het destijds ooit meegemaakt dat er in te weinig kredieten was voorzien.

Insiders zeggen me dat men – de diensten of Bloso of ik weet niet wie – onvoldoende rekening heeft gehouden met het feit dat de meeste gemeenten vandaag wél in orde zijn met de formaliteiten, en dus wel het maximale bedrag hebben aangevraagd. Ze hebben daar ook recht op. U bent echter politiek verantwoordelijk. We kunnen jammer genoeg alleen u ondervragen.

Ik denk dat er een budgettaire bijsturing moet komen. Minister Anciaux heeft dat destijds binnen zijn eigen begroting gedaan. Mijn vraag aan u vandaag is dat u hier, voor het parlement, die duidelijkheid brengt dat u dat ook zult doen, en dat u dat zelf snel zult berichten aan alle Vlaamse steden en gemeenten, en tegelijk ook aan alle federaties.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Minister, ik wil erop wijzen dat u bij de vorige actuele vraag van de heer Sauwens, van 30 januari, hebt verklaard dat er geen budgettaire probleem was. Ter voorbereiding van deze actuele vragen heb ik er het verslag nog eens op nagelezen. Nu krijgen we blijkbaar een ander verhaal, een andere uitleg. Ik krijg de indruk dat u even goed of slecht als Bloso begint te communiceren. Op 30 januari hebt u ook gesteld dat er beter zou worden gecommuniceerd, maar het resultaat is uiteindelijk even goed of even slecht als de vorige communicatie.

U hebt daarnet gesteld dat er overleg is geweest tussen u en Bloso over die communicatie. Wel, ik begrijp dan niet dat enkel het ISB blijkbaar overtuigd is van een goede communicatie.

De voorzitter: De heer D'Hulster heeft het woord.

De heer Steve D'Hulster: Voorzitter, minister, geachte leden, ik denk dat we kunnen vaststellen dat het Sport voor Allen-decreet een groeiend succes kent. Dat is dan het goede nieuws. Het slechts nieuws is dan natuurlijk dat we daarvan de financiële gevolgen moeten dragen. Collega's, we hebben het daar nu twee keer over binnen de tijdspanne van een aantal weken. Het lijkt me interessant dat we daar in de commissie wat diepgaander over zouden discussiëren, waarbij we Bloso zelf ook eens aan het woord kunnen laten en hun mening daarover kunnen weten, om te bekijken hoe we binnen dit spanningsveld tot een performant lokaal sportbeleid kunnen komen, en dat ook kunnen blijven garanderen.

Minister Philippe Muyters: Ik heb het verslag meegenomen, omdat uw vragen me het gevoel gaven dat dit verkeerd is begrepen. Ik citeer wat ik hebt gezegd over het Sport voor Allen-decreet: "Daarvan geeft Bloso 90 procent aan de gemeenten als voorschot. Achteraf volgt er een verrekening waarvoor nog 10 procent in de enveloppe zit. Dat is de filosofie. De afrekening kan zo correct gebeuren dat ze (...) meer dan 10 procent nodig hebben, dan wordt het bedrag proportioneel verdeeld."

Dan was er de vraag over het feit dat de voorschotten niet meer konden worden betaald. Daarop heb ik toen letterlijk gezegd dat dit niet ging over het Sport voor Allen-decreet, maar

over de sportkampen en dat het een verkeerd signaal was mee te delen dat er geen middelen waren voor die sportkampen. Ik vervolg mijn citaat: “Ik zal dat duidelijk maken aan Bloso en daarover met hen praten. Er is geen budgettaire probleem, er is wel een communicatieprobleem.” Dat heb ik toen gesteld. De filosofie is echter de volgende, en zoals ik toen ook heb gezegd, was dat al zo toen u minister was: er is een budgettaire enveloppe, en men weet hoeveel die bedraagt. Ook de gemeenten weten dat.

Ik ben het eens met de heer D’Hulster: we kunnen die discussie gerust eens ten gronde voeren in de commissie. Ofwel aanvaarden we dat dit een externe kostendrijver is, en dat er meer middelen moeten zijn als sportfederaties en de gemeenten meer succes hebben, maar dan zal dat moeten worden besproken bij een begrotingscontrole of een begrotingsopmaak. Externe kostendrijvers worden echter zelden meegenomen in de Vlaamse begroting. Ofwel blijft het huidige systeem van de gesloten enveloppe, waarbij men daadwerkelijk dat risico heeft. Zoals ik toen heb gezegd, kan die afrekening dan soms proportioneel worden verdeeld.

De heer Bart Caron: Minister, dat is natuurlijk waar, maar anderzijds hebben het succes en de evolutie van het lokaal sportbeleid een prijs. Dat kunnen we toch allemaal onderschrijven, denk ik. Ofwel gaan we de gemeenten ‘en bloc’ iets minder subsidiëren. Laten we daartoe dan een decreetsaanpassing doen. Dan is er duidelijkheid voor de gemeenten. Ofwel moeten we ervoor zorgen dat de engagementen van het decreet worden nagekomen.

U maakt de redenering van een begrotingsminister. Mijn redenering is die van de lokale besturen, die ook calculeren en begroten, en die heel veel sportieve activiteiten ontwikkelen en daarvoor terecht honorering willen krijgen. Ik pleit met u voor duidelijkheid, maar misschien moeten we het systeem veranderen.

De heer Johan Sauwens: Minister, namens mijn fractie betreur ik dat er, voor de eerste keer sinds zeer vele jaren, geld tekort is om de decretale verplichtingen ten aanzien van de sportfederaties en de gemeenten te honoreren. U moet dit rechtzetten, zoals het ook in het verleden al eens is gebeurd. We moeten beter budgetteren, dat is nogal duidelijk. Er zijn telfouten gemaakt. Wij moeten die op korte termijn rechtzetten. Er moet een duidelijke communicatie komen.

U zegt dat het maar 700.000 euro is en niet 1 miljoen euro. Dat gaat over twintig jobs. Dat is 10 procent van het aantal gesubsidieerde jobs binnen de sportfederatie. Dat is niet niks. Voor bepaalde gemeenten gaat het om 35.000 tot 40.000 euro. Dat is niet niks.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het advies van de SERV in verband met de hervorming van de sociale economie en de maatregelen van de minister hieromtrent

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, minister, collega’s, we hebben het in dit halfroond niet vaak over de sociale economie. Ten onrechte, want met 17.000 werknemers in zowel de beschutte als de sociale werkplaatsen is dit in onze regio een economische sector van formaat.

Minister Van den Bossche en de Vlaamse Regering werken aan een nieuw kaderdecreet, dat deze sector een nieuwe toekomst moet bieden. Ik vat het samen: dit decreet komt erop neer dat we een fusie zullen maken van beschutte en sociale werkplaatsen en dat we elke werknemer, in functie van zijn afstand tot de arbeidsmarkt, een ondersteuning, een rugzakje zullen aanbieden.

Dit decreet werd voorgelegd aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV). Het goede nieuws is dat de SERV deze ontwikkeling toejuicht. Hij zegt dat het nieuwe decreet een goede zaak is. De doelstellingen zijn duidelijk maar, zegt de SERV, je kunt dit decreet maar echt uitvoeren wanneer het sluitstuk, de individuele indicering van de afstand tot de arbeidsmarkt en een ondersteuningsapparaat voor individuele mensen, in orde is – en dat is vandaag niet het geval, zegt de SERV. Minister, dat zijn uw bevoegdheden, en mijn vraag is dan ook heel eenvoudig: wat gaat u doen om een antwoord te bieden op deze vragen van de SERV?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: U mag het mij natuurlijk niet kwalijk nemen, maar het advies van de SERV is maandag binnengekomen. Ik zal het in eerste instantie met minister Van den Bossche bespreken. Maar ik zal toch een aantal van uw vragen beantwoorden.

Ik heb in de commissie al een vraag om uitleg van u over het individuele pakket beantwoord. Ik wil bekijken hoe, binnen het budgettaire kader, de bestaande instrumenten – ik denk aan de Vlaamse ondersteuningspremie (VOP) en aan de 50+-premie – elementen kunnen zijn die kunnen worden opengesteld, zodat ze ook kunnen worden gebruikt als doorstroom. Ik denk daarbij ook aan ervaring opdoen op de werkvloer. Wat er buiten het budgettaire kader kan gebeuren, moeten we bespreken in de Vlaamse Regering, bij een begrotingscontrole of begrotingsopmaak. Het kaderdecreet van minister Van den Bossche zou ingaan in 2014. Ik heb hier de mogelijkheid om samen met de sociale partners te bekijken hoe die openstelling van de bestaande instrumenten moet gebeuren.

Over de individuele screening stelt de SERV in zijn advies dat we moeten gaan naar een gefaseerde aanpak. Ik ben het daar helemaal mee eens. Als we denken dat we morgen met de VDAB elk individu individueel zullen kunnen screenen binnen het bestaande budget, dan is dat onmogelijk. Er moet een gefaseerde aanpak mogelijk zijn, waarbij je een vrij algemene screening kunt doen maar toch een goede indicatie kunt geven. Daar ben ik van overtuigd. Samen met minister Van den Bossche zal ik hierover tegen 2014 een voorstel voorleggen.

De staatshervorming is hierin een belangrijk punt. We zullen daar niet op wachten. Ik doe voort met de screening en met het openstellen. Maar bij die staatshervorming zal een belangrijk onderdeel, het doelgroepenbeleid, naar Vlaanderen komen. Dat geeft ons extra mogelijkheden ten aanzien van deze groep van mensen.

De heer Bart Van Malderen: Ik wil als reactie nog drie punten naar voren brengen.

Ten eerste, de minister heeft terecht gesteld dat het de ambitie van minister Van den Bossche en van de Vlaamse Regering is de decreetgevende activiteit in 2013 af te ronden. Het decreet moet tegen 2014 klaar zijn. Dat betekent dat de minister nog wat tijd heeft. De tijd tikt echter voort.

De SERV is zeer duidelijk. Zonder het individueel gedeelte is er eigenlijk geen sprake van een goed decreet met betrekking tot het collectief gedeelte. Wat dit collectief gedeelte betreft, regelt het decreet alles vanaf vijf werknemers. We moeten ook voor kleine entiteiten en voor individuele gevallen een oplossing vinden.

Ten tweede, de minister heeft naar de VOP verwezen. Dit instrument is zeer goed voor mensen met een handicap. Hij heeft ook naar de 50-plussers verwezen. Het publiek van de sociale werkplaatsen valt hier echter grotendeels buiten. We beschikken momenteel niet over een instrument om de individuele begeleiding of ondersteuning van mensen met een psychosociale problematiek te financieren. Dit lijkt me bijzonder problematisch.

Ten derde, indien we de VDAB een indicering laten uitvoeren, zal dit centen kosten. We hebben het in dit halfjaar al herhaaldelijk over de draagkracht van de VDAB binnen het huidige financieel kader gehad. Hoe schat de minister dit in? Welke invloed heeft dit op de werking van de VDAB?

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Voorzitter, het verbaast me enigszins dat de heer Van Malderen zich hier tot minister Muyters en niet tot minister Van den Bossche richt. Tenslotte houdt zij in verband met dit decreet de pen vast.

De heer Van Malderen heeft terecht gesteld dat de SERV met betrekking tot dit ontwerp van decreet over bijna heel de lijn negatief is. Het gaat dan niet enkel om het hier aangehaalde punt, het duidelijk ontbrekend individueel gedeelte met betrekking tot het maatwerk. Dit is een gedeelde verantwoordelijkheid van de minister van Werk en de minister van Sociale Economie. Daarnaast is het aspect van de doorstroming veel te slecht omschreven. Er is te veel onduidelijkheid en er is in veel te weinig middelen voorzien. Dat is een tweede ernstig punt van kritiek dat de SERV naar voren heeft gebracht. Een derde punt van de kritiek van de SERV betreft de werkondersteuningspakketten. Er zijn op dat vlak heel wat onbekenden.

Als we naar het ontwerp van decreet kijken, merken we dat de SERV over heel de lijn zware kritiek heeft geuit. Volgens de heer Van Malderen is het dringend tijd. We zijn al bijna twee jaar met dit ontwerp van decreet bezig. Indien we er uiteindelijk willen komen, moeten we dringend vooruitgang boeken.

De voorzitter: Mevrouw Vermeiren heeft het woord.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Voorzitter, het advies is niet helemaal negatief. Er is hier daarnet al over de individuele screening en de individuele begeleiding gesproken. Dat zal vanaf vijf doelgroepwerknemers mogelijk zijn. Het lijkt ons logisch dat er een ondergrens is. Die mensen vragen om begeleiding op de werkvloer zodra ze doorstromen. De doorstroming is zeer belangrijk. Daar moeten we aan werken. Dat kan echter niet altijd voor iedereen. Die ondergrens houdt verband met de begeleiding, die kwalitatief moet blijven. Zodra er vijf mensen zijn, kunnen vijf mensen worden begeleid. De VDAB zal zijn rol met betrekking tot de screening ten volle moeten spelen.

Ik vertrouw ten volle op de minister. De VDAB bevindt zich echter in een continue staat van hervorming. De VDAB zal zich altijd moeten bijstellen en aanpassen aan de maatschappelijke noden. Ik vermoed dat dit wel in orde zal komen. Het is belangrijk dat dit ontwerp van decreet sterke bruggen tussen de sociale economie en de private economie legt.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Voorzitter, het advies van de SERV is toch vrij kritisch. Het bevat op verschillende plaatsen elementen met betrekking tot het ontwerp van decreet die ernstig moeten worden bekeken. Op dat vlak heeft mevrouw Peeters gelijk.

De heer Van Malderen heeft deze vraag nu aan minister Muyters gesteld. Ik heb al eerder een gelijkaardige vraag aan minister Van den Bossche gesteld. Indien er geen individuele screening zou komen, zal het decreet uiteindelijk dode letter blijven.

Ik heb vernomen dat de VDAB om bijkomende financiële middelen vraagt om de individuele screening en de evaluatie rond te krijgen. Volgens de minister moet alles echter budgettair neutraal blijven. Dat staat trouwens ook in de memorie van toelichting. In mijn ogen komt dat niet overeen. Ofwel zullen de individuele screening en de evaluatie niet mogelijk blijken en blijft het ontwerp van decreet betreffende het maatwerk dode letter, ofwel wordt hier prioriteit aan gegeven en kan dit voor de sociale economie belangrijk ontwerp van decreet op deze manier mogelijk worden.

Ofwel zal er geen individuele screening en evaluatie mogelijk zijn en blijft het Maatwerkdecreet dode letter, ofwel wordt hieraan prioriteit gegeven, zodat dit voor de sociale economie belangrijke decreet mogelijk wordt.

Minister Philippe Muyters: Ik zal beginnen met de screening. De SERV zegt dat er kan worden gewerkt met een gefaseerde aanpak. Ik geloof er niet in dat je ineens het maximum

moet hebben met een individuele screening van alles en nog wat. Die gefaseerde aanpak moet mogelijk zijn met de huidige middelen. Op het moment dat er een staatshervorming is en een doelgroepenbeleid, kunnen we uitzoeken wat daarmee moet gebeuren. Elk individu screenen kost veel geld, terwijl de maatregelen nodig om dat individu te begeleiden, lager liggen. We moeten tot een goed evenwicht komen. De filosofie is dat we een gefaseerd systeem moeten hebben, met een efficiënte screening als essentie.

Voor personen met een psychosociaal probleem zijn er geen extra middelen in mijn budget, noch in dat van minister Van den Bossche. Als we voor die groep een extra moeten uittrekken, zullen we begrotingsmatige maatregelen moeten treffen en andere zaken schrappen. Die keuze moeten we binnen de Vlaamse Regering maken. Vandaag is daar geen budget voor.

Ik lees in de begeleidende brief van het advies van de SERV aan minister Van den Bossche en mezelf dat de SERV vragende partij is voor een hervorming van het landschap van de sociale economie. De SERV onderschrijft de centrale doelstelling van het voorliggend decreet en somt die op. De SERV staat achter een vereenvoudiging van het landschap en de creatie van een transparant kader. Dan zegt de SERV dat er nog heel wat te doen is inzake uitvoeringsbesluiten. Ik dacht dat ook jullie vragende partij waren om eerst een decreet te maken en daarna uitvoeringsbesluiten. In essentie zegt de SERV dat het decreet spoort met zijn inzichten, maar dat hij nog vragen heeft bij wat er na komt in uitvoeringsbesluiten. Bij die vragen wil de SERV worden betrokken.

Het inschakelen van bestaande instrumenten in het individuele pakket zal ik met de SERV overleggen.

De heer Bart Van Malderen: Minister, ik deel de analyse die u maakt over het advies van de SERV. Het gaat al te ver te zeggen dat de SERV over heel de lijn negatief zou zijn. Men somt een aantal pijnpunten op die aanleiding zijn geweest om deze vragen te stellen.

17.000 mensen die in een historisch gegroeide context aan de slag zijn, dat gebeurt niet van de ene dag op de andere. Een belangrijke voorwaarde daarbij is vertrouwen. De SERV spreekt in zijn advies de appreciatie uit voor het feit dat hij tot nu toe betrokken is geweest. Dat heeft bijgedragen aan het vertrouwen vandaag. Laten we dat vertrouwen alstublieft niet beschamen, laten we ervoor zorgen dat we dat vertrouwen verder kunnen uitbouwen en de uitvoeringsbesluiten daarop baseren.

Minister, we zullen u ongetwijfeld nog ondervragen over de concrete uitvoering, en over de noodzakelijke voorwaarden die we hier net hebben aangestipt: individuele begeleiding en een duidelijke indicering door de VDAB.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jan Penris en Filip Dewinter, mevrouw Marijke Dillen en de heer Joris Van Hauthem betreffende het tijdelijk tolvrij maken van de Liefkenshoektunnel bij wijze van proef

– 1924 (2012-2013) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Jan Penris bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, ik wil bij motie van orde het woord vragen. Ik doe dat niet graag en niet dikwijls. *(Opmerkingen van de voorzitter)*

Ik doe het wel graag, maar niet dikwijls, laat ik het zo zeggen. Ik wil voorstellen om het stuk 1924 van deze legislatuur bij hoogdringendheid aan de agenda van vandaag toe te voegen. Het gaat over een voorstel van resolutie van mijn fractie betreffende het tijdelijk tolvrij maken van de Liefkenshoektunnel bij wijze van proef. Een heel voorzichtig, braaf voorstel van resolutie, zoals u ons kent.

Ik durf dat in te dienen, al was het maar omdat u een initiatief van ons ter zake een beetje hebt doorkruist. Ik verwijt u niets. Ik had een verzoek ingediend om over dit onderwerp te mogen interpelleren. U hebt dat interpellatieverzoek in al uw wijsheid afgewezen. Ik respecteer die wijsheid, ik wijs ook dikwijls initiatieven af als commissievoorzitter. Wat dat betreft, moeten we elkaar geen lessen leren.

U hebt het afgewezen met de argumentatie dat we dit onderwerp al eens hebben besproken in 2010. Nu, een jaar in de politiek is een eeuwigheid, twee jaar is een dubbele eeuwigheid en meer dan twee jaar is meer dan een dubbele eeuwigheid.

Ik denk dat in dit dossier al zoveel heeft bewogen dat we toch heel dringend een aantal maatregelen en initiatieven kunnen nemen, al was het maar omdat – en dat is een nieuw politiek feit – op 29 januari de gemeenteraad van Beveren bij eenparigheid van stemmen – dus ook uw partij – heeft ingestemd met een gelijkaardig verzoek. Als er vanuit de basis zulke initiatieven komen, dan moeten we die initiatieven honoreren en een versterkt signaal aan deze regering doorsturen. Vandaar dat ik in alle bescheidenheid het lef heb gehad om gisteren dat voorstel van resolutie in te dienen, en ik hoop dat we dat vandaag bij hoogdringendheid kunnen behandelen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mijnheer Penris, wij zullen er straks, zoals altijd, de nodige besluiten over nemen.

U weet dat de interpellatie is omgezet in een vraag om uitleg. U kunt dus volgende week uw ding doen in de commissie Mobiliteit. Geen enkel probleem.

De heer Jan Penris: Voorzitter, ik kan mijn ding altijd doen. Ik ben al bijna twintig jaar parlements lid. Maar je kunt dingen doen op verschillende manieren. Het ene parlementaire wapen is sterker dan het andere en ik wilde voor het sterkste wapen kiezen. Een interpellatie kan worden afgesloten met een met redenen omklede motie. U hebt dat interpellatie-initiatief afgewezen – alle begrip daarvoor – en ik grijp nu naar het wapen van het voorstel van resolutie en ik doe dat bij hoogdringendheid. Dat kunt u mij niet verwijten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Lode Vereeck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de outplacementbegeleiding van de ontslagen werknemers van Opel Antwerpen en de lessen die de minister hieruit trekt wat betreft Ford Genk

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, minister, collega's, afgelopen weekend verschenen er cijfers – die trouwens verstrekt zijn door uw kabinet – over de hertewerkstelling van de arbeiders van Opel. Die cijfers zijn niet florissant. Het glas is half leeg of half vol, maar ik denk dat alles beter kan.

Collega's, ik zal een paar cijfertjes meegeven. Er waren in totaal 2591 ontslagen. Daarvan zijn er 320 die niet meer op zoek moeten naar werk omdat ze ziek zijn, omdat ze op pensioen zijn of omdat ze helaas al overleden zijn. Uiteindelijk zijn er 1625 opnieuw aan de slag en 646 zoeken nog steeds werk. Als men dat afzet tegen de werkenden, is nog ongeveer 28 procent op zoek naar werk. Twee jaar na de sluiting is dat natuurlijk geen al te best resultaat,

vooral als men in detail gaat kijken naar de 646 werkzoekenden. De helft is ouder dan 50 jaar, en die problematiek kennen we al een tijdje. Er zijn een aantal initiatieven genomen. Er is het wettelijk verplicht outplacement. Er zijn de tewerkstellingscellen. Er is het geld van het Europees Globalisatiefonds. Mijn vraag is – en ik stel ze vanuit mijn bekommernis voor de arbeiders van Ford Genk en de ontslagen die daar gaan vallen – welke lessen we trekken uit het activeringsbeleid en het hertewerkstellingsbeleid bij Opel Antwerpen voor Ford Genk.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, collega's, ik wil ingaan op de vier elementen die de heer Kennes aanhaalt en die volgens hem de oorzaak zijn waarom die mensen nog geen werk hebben gevonden.

Hij zegt dat hij bruggepensioneerden kent die door de VDAB verplicht worden acht tot negen keer te gaan solliciteren. Ze zijn wel bruggepensioneerd en ze zijn niet van plan te gaan werken en dus niet te motiveren. Ten tweede zijn er mensen die niet wensen aan een lager loon te gaan werken dan het loon dat ze hadden bij Opel. Aan de loonkost kan ik niet echt iets doen. Ten derde kennen die mensen hun rechten te goed, zegt hij, en daarom worden ze niet aangeworven. Ik vind het erg dat een werkgever iemand niet aanwerft omdat hij zijn rechten goed kent, maar daar kan ik morgen niets aan veranderen. En er zijn valse sollicitaties van werkgevers. Kan ik daar iets aan doen? Cao 38 is federaal en ik kan daar niets aan doen. Waar ik wel iets aan kan doen, is alle vacatures die werkgevers bij de VDAB willen plaatsen, grondig laten nakijken. Ook de vacatures van de private bemiddeling worden gecontroleerd door mijn inspectie.

Wat leer ik wel van Opel voor Ford? Dat zijn ook vier elementen. Ik heb gezien op welke manier de mensen van Opel, met hun ervaring uit de automobielsector, kunnen worden geheroriënteerd in totaal andere sectoren. Dat is een eerste les waardoor ik mensen van Ford sneller zal kunnen heroriënteren.

Ten tweede hebben we gezien dat als de intakegesprekken vroeger gepland kunnen worden, dat een meerwaarde is. We spreken daar nu over met de vakbonden in Ford. We moeten alleen opletten dat we het sociaal overleg daarmee niet 'court-circuiteren'.

Ten derde was er een enorme appreciatie voor de tewerkstellingscel bij Opel. Dat nemen we nu ook mee, zodat de mensen bij Ford Genk ook terecht kunnen bij een tewerkstellingscel.

Ten slotte is er het Globalisatiefonds waar u over sprak. Met de ervaring die we van Opel hebben, denk ik dat we een grotere benutting kunnen realiseren van de centen die ter beschikking worden gesteld van het Globalisatiefonds dan bij Opel het geval was.

De heer Lode Vereeck: Minister, dank u voor uw antwoord. Het is politiek zeer opmerkelijk dat u de argumenten en motivering van de vakbondsafgevaardigde volledig ondersteunt, en dat u de argumenten vanuit de arbeidersbeweging dit keer dus wel mee ondersteunt.

U spreekt over de kennis om mensen te heroriënteren naar totaal andere opleidingen. Schitterend! Ik woon in die regio, ik ben ook al persoonlijk benaderd door mensen die vragen hoe ze de omslag kunnen maken van autoconstructie naar bijvoorbeeld de zorgsector. Maar gaat het dan heel concreet om fysiek dezelfde mensen van de VDAB die we tijdelijk in Genk gaan zetten, die mensen die de kennis hebben over het 180 graden heractiveren? Die kennis zit bij bepaalde mensen bij de VDAB. Gaat u die overbrengen?

Wat de vroegere intake betreft: daar ben ik het mee eens, evenals met de werking van de tewerkstellingscel, al heb ik daar nog een opmerking bij. Zo'n tewerkstellingscel gaat eigenlijk maar één keer ter plaatse in de fabriek – dat is althans de informatie die ik uit het antwoord op een schriftelijke vraag heb kunnen afleiden. Daarna wordt men doorverwezen naar werkwinkels. Tegelijk zie ik echter dat het aantal werkwinkels de komende maanden zal dalen. Zult u dan tijdelijk een soort tegenbeweging organiseren, en zo ja, voor hoelang? Komt

er dus een uitbreiding van het aantal werkwinkels zodat, wanneer die mensen uit Ford naar hun lokale werkwinkel gaan, zij de nodige begeleiding krijgen?

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Voorzitter, minister, collega's, de heer Vereeck maakt een aantal terechte bedenkingen. Ik wil er nog enkele aan toevoegen, in verband met het verhaal van de VDAB en de werkwinkels. We weten dat een aantal werkwinkels en VDAB-kantoren gaan sluiten. Tegelijk hebben we het in de commissie, toen het Strategisch Plan voor Limburg in het Kwadraat (SALK) werd toegelicht, al gehad over het feit dat er een elftal extra acties komen voor de VDAB, om voor extra activering te zorgen. Minister, hoe kan de VDAB dat allemaal realiseren, terwijl men minder mensen en geld heeft om dat te doen?

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Ik dank de heer Vereeck voor zijn vraag en zijn zeer terechte bedenkingen. Minister, het tewerkstellingssucces van de ex-medewerkers van Opel is zeer recent nog in de actualiteit geweest. Ik heb daar een schriftelijke vraag over gesteld, om dat eens grondig te kunnen analyseren. We hebben in Antwerpen absoluut niet kunnen bereiken wat we wilden bereiken. Het aantal werkloze ex-medewerkers van Opel is momenteel nog zeer hoog. Hebt u al contact opgenomen met de huidige schepen van Werk in Antwerpen, om te kijken wat we op zeer korte termijn kunnen doen voor de ex-medewerkers van Opel Antwerpen? De minister-president heeft er al op gewezen dat we moeten zien wat de weerslag van het SALK zal zijn op de andere provincies. Als het dan gaat over tewerkstelling in een andere provincie, moeten we ook bekijken wat de weerslag zal zijn in Antwerpen.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Vereeck, ik begrijp uw vraag. We moeten inderdaad nagaan of we iets kunnen leren uit wat we nu doen bij Opel Antwerpen. Toch gaat de vergelijking met Ford Genk niet helemaal op. Bij Ford Genk moet men kijken naar het groter geheel van de inspanningen die de Vlaamse Regering doet. We hebben de vrijdag voor het krokusreces samen gezeten met de heer Daems over het Strategisch Actieplan Limburg in het Kwadraat (SALK). U hebt ook erkend dat er niet alleen voor de tewerkstelling maar voor de hele reconversie van Limburg heel wat inspanningen op stapel staan. We zullen de volgende weken bekijken wat die precies inhouden. U moet het plaatje echter ruimer bekijken dan enkel vanuit de tewerkstelling.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska: Minister, we hebben hier net voor het reces uitleg gekregen van professor Daems. Er zouden momenteel 9000 vacatures zijn in Limburg. In 2014 zullen heel wat werknemers van Ford Genk op straat komen te staan. Wat zult u vanuit uw beleid en binnen uw mogelijkheden doen en zeker gezien de opties die in het Strategisch Actieplan Limburg in het Kwadraat zitten, om die mensen actief te begeleiden in de richting van een baan? Wat zult u in uw beleid inschrijven?

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik sluit me aan bij de algemene bedenkingen over het SALK-rapport. De heer Daems heeft inderdaad fantastisch werk geleverd, en de uitdaging is nu dat de volgende weken en maanden uit te rollen.

Specifiek wat outplacement betreft, is er twee weken geleden ook een congres geweest van Werk en Sociale Economie (WSE), waaruit bleek dat een derde van de mensen die outplacement volgen, beweert dankzij outplacement een job te hebben gevonden. Twee derde voelt zich zekerder en heeft meer zelfvertrouwen gekregen bij het zoeken naar een baan.

Een knelpunt dat vanuit dat congres werd geformuleerd, is dat men te weinig aan competentieversterking doet. Minister, in welke mate wordt er iets gedaan om de competentie te versterken en dus opleidingen beter te verbinden met outplacement?

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Het is nu februari 2013. De sluiting van Ford is aangekondigd voor oktober 2014. Toch denk ik dat het goed is dat de vraag nu, een jaar en acht maanden op voorhand, wordt gesteld. We kunnen inderdaad een aantal lessen leren uit Opel Antwerpen en anticiperen op de situatie die zich binnen ruim anderhalf jaar zal voordoen.

Bij Opel ging het over ongeveer 2600 ontslagen werknemers, bij Ford zal het om drie- of viermaal zoveel gaan. Bovendien heeft de stad Genk al behoorlijk hoge werkloosheidscijfers en heeft de provincie Limburg in vergelijking met de andere provincies een economische achterstand.

Uit de cijfers van Opel, die de heer Vereeck al heeft vermeld, blijkt ook dat vooral de 50-plussers het weer moeilijk hebben om te worden gereactiveerd na hun ontslag.

Minister, we hebben nu nog een jaar en acht maanden. U bent uiteraard ook bevoegd voor de VDAB. Welke rol ziet u in het komende anderhalf jaar weggelegd voor de VDAB? Hoe kunnen we anticiperen op de aangekondigde ontslagen bij Ford Genk?

Minister Philippe Muyters: Ik heb daarnet in mijn antwoord de vier punten opgesomd waarbij we kunnen leren uit het dossier Opel om het in Genk anders en beter te doen.

Mijnheer Vereeck, ik ondersteun niet de vakbondsvisie. Ik heb de analyse van de heer Kennes weergegeven en gezegd wat hij als oorzaken zag. U vraagt me of ik daar iets uit kan leren. Ik heb geantwoord dat ik daar iets uit kan leren maar dat dit niet mijn bevoegdheid is. Ik ben ook nog vergeten te zeggen dat wij voor de 50-plussers wel iets doen inzake loonkost via de hervorming van de 50-plusserspremie. Dat was niet mijn analyse, maar die van de heer Kennes, waar ik neutraal tegenover sta. Ik heb niet gezegd of ik die al dan niet ondersteun.

Mijnheer Rzoska, u hebt het over de mogelijkheden tot heroriëntering. De filosofie van heroriëntering zit niet in het hoofd van mensen. Op 1 januari zijn we binnen de VDAB gestart met Competent. De filosofie daarachter maakt dat we niet alleen, zoals in het verleden vooral het geval was, zullen kijken naar het cv of diploma van iemand, maar dat we rekening zullen houden met de talenten en competenties. Ook in de functies die vacant zijn, zullen we nagaan welke talenten en competenties nodig zijn.

Bij Opel hebben we gezien dat mensen die daar aan het werk waren, met een beetje bijscholing, terecht konden in de zorgsector. Die ervaring kan worden meegenomen. Als er mensen met die talenten en competenties bij Ford aanwezig zijn, dan kunnen we ze wellicht heroriënteren naar de zorgsector. We weten ook of dat gelukt is bij Opel en met welke cursussen. Dat zit dus niet in het hoofd van enkele mensen, die dat goed kunnen. Dat is gedeelde kennis bij de VDAB.

Als die negenduizend jobs er zijn, zoals in het rapport staat, laat ons dan kijken welke competenties en talenten je daarvoor nodig hebt. Misschien kunnen we die invullen via een oefening op de werkvloer, het opdoen van een werkervaring, een bijscholing of op een andere manier. Dat is de rol van de VDAB. Ik ga mij nooit bezighouden met welk personeel waar moet worden ingeschakeld – als ik dat moet doen, stel ik voor dat ik de job van Fons Leroy overneem. Dat ga ik zeker niet doen.

Wat de werkwinkels betreft, is de tewerkstellingscel wel iets dat langer ter plaatse blijft. Dat is niet één keer. We hebben over de werkwinkels drie uur gedebatteerd, met Fons Leroy erbij. Hij heeft heel duidelijk gesteld dat het wegvallen van de werkwinkels niet maakt dat het individuele contact tussen de werkloze en de persoon van de VDAB verslechtert, integendeel. In de werkwinkels waar geen totaalpakket kan worden aangeboden, zal op een andere manier

worden gewerkt. Zeker mensen die moeilijker met nieuwe elektronica en communicatie om kunnen, zullen juist geholpen worden. Dat is de filosofie.

Moeten we de competentievorming meenemen in outplacement? We moeten dat natuurlijk bekijken bij de kwaliteitsgaranties, die worden gevraagd aan outplacementbureaus.

Er is in Antwerpen uiteraard continu overleg tussen mensen van het departement, de VDAB en mijn kabinet. Ik denk alleen maar aan het starten van de werkervaringsplaatsen. In grote steden zijn er regelmatig gesprekken. Of er nu specifiek over de Opelwerknemers een gesprek is geweest, kan ik u niet zeggen.

De heer Lode Vereeck: Ik wil alle collega's danken voor de bijkomende opmerkingen. Minister, het SALK heeft als doel om op korte termijn vier- tot vijfduizend jobs te creëren en op langere termijn tienduizend jobs. Maar dit is een heel andere vraag: als die jobs er zijn, hebben we dan ook de mensen om die in te vullen? Het gaat vaak om hoogtechnologische jobs in cleantech en innovatieve zorg. En zelfs voor andere banen is er wel een bijkomende opleiding nodig.

Ik verneem ook graag, minister, dat die expertise dus niet bij experts zit, maar in een soort draaiboek. Ik wil u wel op één punt tegenspreken, namelijk dat de bereidheid om te switchen van baan en een bocht van 180 graden te nemen, niet in de hoofden van mensen zou zitten. Die zit daar wel. Ik merk dat in persoonlijke contacten. Vandaag worden in het Belang van Limburg in een artikel drie mensen aan het woord gelaten, die van plan zijn om van Ford naar de zorg te gaan, maar die drie praktische bezwaren naar voren schuiven. Ik denk dat wij dus niet zozeer bezig moeten zijn met die mentaliteit, want die mentaliteitswijziging is er al, maar echt die praktische bezwaren opzij moeten schuiven.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de onderzoeksopdracht aan KPMG met betrekking tot de hervorming van het radiolandschap

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, we lezen dat KPMG van u een studieopdracht heeft gekregen om het radiolandschap te hertekenen. Die 'herverkaveling' van de FM-band, zeg maar, is heel dringend omdat de huidige licenties aflopen in 2016. Ik heb in de commissie al een aantal keer gezegd dat u er werk van moet maken, omdat 2016 heel dichtbij komt.

We kennen een aantal van de problemen die daar liggen. Voor vele lokale radio's is vandaag het zendgebied te klein om economisch leefbaar te zijn. We weten ook dat er kandidaten zijn om nieuwe landelijke radiozenders op te starten. Ik hoop dat KPMG al deze elementen in zijn onderzoek meeneemt.

Minister, welke opdracht en welke timing hebt u precies aan KPMG gegeven?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer Vandaele, wij hebben daar in de commissie al met verschillende mensen over gesproken. In het begin van de legislatuur heb ik aangekondigd dat ik in deze periode, met name in de tweede helft van de legislatuur, al zou starten met de beleidsvoorbereiding om te kijken hoe we ons moeten organiseren naar de vernieuwing van de frequenties.

De stap die we nu hebben gezet, en die ik al in de commissie heb toegelicht, is het overgaan tot een grondige behoefte- en marktanalyse. Dit stond ook in mijn beleidsbrief. Op basis van

de verworven input kunnen we de noodzakelijke beleidskeuzes maken, en zoals afgesproken in de commissie – en ik kijk naar de voorzitter van de commissie – zullen we dat verder bespreken en toelichten in de commissie zodra het rapport er is.

Ik zal de opdracht nog even herhalen. We hebben een algemene offerteaanvraag uitgeschreven, en deze opdracht is analyses maken die de beleidsmakers input geeft, beleidsanalyses dus. Voorts is het de bedoeling dat er wordt gekeken hoe het Vlaams radiolandschap er zal uitzien in 2016, en wat de impact zal zijn van nieuwe tendensen zoals de groepering van verschillende radio- en omroeporganisaties. Wat zijn de convergentietendensen tussen de radio en de media? Wat zal daar de impact van zijn? Hoe gaan we om met nieuwe vormen van mediaconsumptie? Wat is wenselijk en leefbaar in 2016? Moeten we de categorieën die nu in het decreet staan, aanhouden, of moeten we die wijzigen? Moeten we nieuwe categorieën invoeren? Stadsradio of doelgroepenradio, of gemeenschapsradio? Dit zijn allemaal verschillende zaken die door verschillende collega's al eens in de commissie werden gesuggereerd. Hoeveel radio-omroeporganisaties zijn er wenselijk? Wat is leefbaar voor de FM-band die we hebben? Moeten we ook sleutelen aan de erkenningvoorwaarden of niet? Dat zijn allemaal vragen die werden opgesomd.

De opdracht bestaat uit de volgende vier onderdelen. Een doorlichting maken van het landschap en het radiogebruik doorlichten. Een bevraging van de sector en wat zij over de verschillende onderwerpen vinden. Beleidsaanbevelingen formuleren. Dan, als de studie klaar is, moeten de beleidsaanbevelingen worden toegelicht aan iedereen die zich wil mengen in het debat. We hebben afgesproken dat we dit in de commissie zeker zullen doen.

Ik verwacht dat deze studie afgerond is in juni 2013. Dat is de timing. Er zijn twee bureaus die een ontvankelijke offerte hebben ingediend, en uiteindelijk is op 13 december de studie gegund aan KPMG.

Ik wil ook nog even iets duidelijk maken. Ik heb gezien dat in RadioVisie – een document dat verschillende collega's lezen – stond dat er ook individuele rapporten zouden worden opgemaakt van individuele radio's. Dat is zeker niet de bedoeling. Het gaat hier puur om beleidsanalyses en beleidsaanbevelingen, zodat wij samen het highleveldebat kunnen voeren en alles goed kunnen voorbereiden naar 2016.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, als ik de opsomming hoor, dan lijkt me dat een hele boterham voor de zomer. U zei juni 2013. Ik heb u toch goed begrepen? Dit lijkt me een hele opgave voor juni 2013.

Ik heb nog een extra vraag. Een van de onderdelen van die frequentieplanning en de herziening ervan is dat de Franstalige zenders in bepaalde regio's – en met name rond Brussel – onze Vlaamse zenders storen, of zelfs helemaal wegdrummen. Mijn vraag is of aan het onderzoeksbureau ook is meegegeven om daarnaar te kijken, en om met mensen over de taalgrens te gaan spreken – mensen met wie we ongetwijfeld zullen moeten overleggen en met wie we akkoorden zullen moeten sluiten.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Voorzitter, minister, dat was een hele opsomming.

Ik heb nog een puur informatieve vraag. Ik heb u nergens een onderzoek naar een zerobaseplan horen vermelden. Dat staat regelmatig ter discussie in het frequentieplan in deze én in de vorige legislatuur. Werde dat ook gevraagd aan KPMG?

Zerobase omvat ook de frequenties van de openbare omroep omdat men over de hele band de mogelijkheden moet onderzoeken. Is die opdracht gegeven?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik heb ook een informatieve vraag. Komen andere technologieën zoals internet en Digital Audio Broadcasting (DAB) aan de orde?

Minister, u bent op tijd om te starten. Dat was de politieke afspraak, geen enkel probleem dus. Ik ben een beetje geïntrigeerd door de keuze voor KPMG. Ik ben verbaasd dat zij expertise hebben op dat terrein.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: De twee voorgaande sprekers hebben informatieve vragen gesteld. Het zou inderdaad belachelijk zijn om retorische vragen te stellen aan de minister, nu ze hier is.

Ik heb een bijkomend vraagje. Minister, u bent gestart en bent nu op weg naar die frequentieherziening in 2016. We weten allemaal dat er in de vorige erkenningsronde heel wat lokale zenders buiten de prijzen gevallen zijn. Verschillende zenders hebben hun vergunning nooit opgenomen, dus er zijn wel wat restfrequenties. Betekent dat dat er absoluut geen tussentijdse erkenningen meer mogelijk zullen zijn voor de komende drie jaar om zo de lokale zenders die uit de boot zijn gevallen op te vangen?

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Minister, u kondigt het elk jaar aan. Eindelijk is het zover, bijna in het laatste jaar van de legislatuur. Het zou moeten klaar zijn tegen 2013, het is dus weer rijkelijk laat. Misschien is dat nog niet zo'n slechte zaak, er kan onder dit beleid dan ook niet meer zoveel fout lopen.

Sinds geruime tijd geeft de Vlaamse overheid tienduizenden euro's aan het Regionaal Expertisecentrum (REC). Ik sluit me aan bij de heer Caron. Waarom kon het REC met zijn expertise de studie niet doen? Waartoe dient die expertise dan?

Minister Ingrid Lieten: Collega's, van bij het begin van deze legislatuur heb ik in de beleidsnota en in elke beleidsbrief gezegd dat we deze studie zouden aanvangen in 2013. We vangen daar nu dus mee aan. De studie zal ook worden opgeleverd in 2013. Dat geeft ons perfect de tijd om het debat te voeren, ook in de commissie. Zo kan iedereen zijn bijdrage leveren. Zo kunnen we samen onderzoeken of we het kader moeten aanpassen en in welke richting.

U stelt informatieve vragen, onder meer over de procedure. We hebben hier de wetgeving op de overheidsopdrachten gevolgd. Er is een algemene voorafgaande bekendmaking gedaan zodat alle spelers op en buiten de markt zich konden aanbieden. De opdracht zelf is geen geheim. Al uw informatieve vragen worden beantwoord in het Bulletin der Aanbestedingen van 14 september 2012 waar de volledige opdracht in staat.

Ik kan er ook niets aan doen dat er maar twee bedrijven gereageerd hebben. Ze werden door de administratie geëvalueerd. KPMG werd gekozen. Als u nog meer achtergrondinformatie wilt, zal ik die graag geven, maar dat kan ik nu niet uit mijn mouw schudden. De gewone procedure werd gevolgd.

Als u na lezing van het Bulletin der Aanbestedingen nog informatie nodig hebt, zal ik u die graag op eenvoudig verzoek laten bezorgen. We gaan daar ongetwijfeld in de commissie nog veel uitgebreider over van gedachten wisselen.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, wat de Franstaligen betreft, zou ik graag willen dat u daar ook eens de aandacht van KPMG voor vraagt. *(Opmerkingen van minister Ingrid Lieten)*

Zoals ik al zei, het is een hele opdracht. Ik hoop dat men op tijd klaar geraakt. Ik zie dat niet goed zitten tegen juni 2013. Laat ons hopen dat het toch kan. Verder ben ik blij dat de trein vertrokken is.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Irina De Knop en de heren Sas van Rouveroy en Hermes Sanctorum betreffende de steun van de Vlaamse Regering aan de oprichting van de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap – 1926 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de mevrouw Irina De Knop bij motie van orde het woord gevraagd.

Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Voorzitter, collega's, ik vraag even het woord bij motie van orde om een toelichting te kunnen geven bij de hoogdringendheid van ons voorstel van resolutie.

U weet heel goed, voorzitter, collega's, dat heel veel gemeenteraden in Vlaams-Brabant deze week, vorige week en ook volgende week worden gevat door een aantal moties van de N-VA waarin deze partij vraagt om zich te verzetten tegen de oprichting van en de deelname aan de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap. U weet dat die Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap al sinds 19 juli 2012 mogelijk is gemaakt via een bijzondere wet.

Ik vraag de behandeling bij hoogdringendheid omdat de gemeenteraden zich hierover moeten uitspreken, maar de Vlaamse Regering zich hult in onwetendheid of onduidelijkheid ten aanzien van de gemeentebesturen, met name over de vraag of ze al dan niet het kader zal scheppen waarbinnen de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap kan functioneren. U weet dat het eigenlijk aan de gewesten is om ervoor te zorgen dat het tot een samenwerkingsovereenkomst komt. Deze partij, de N-VA, die toch integraal deel uitmaakt van deze Vlaamse Regering, moet daar mede duidelijkheid over verschaffen.

Om die reden hadden we graag dit voorstel van resolutie bij hoogdringendheid voorgelegd aan het parlement. We hopen dat het parlement ermee instemt om aan de gemeentebesturen duidelijkheid te verschaffen over de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap.

De voorzitter: We zullen hier in de loop van de vergadering over beslissen.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de decoders voor digitale televisie

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het verplicht gebruik van decoders

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, minister, Test-Aankoop lanceerde een nieuwe actie tegen de decoders die nodig zijn om digitaal televisie te kijken. Het wil zelfs een nationaal kampioenschap decoderwerpen organiseren, hier in Brussel, op 15 maart. Allen daarheen, zou ik zeggen.

Amper een paar uur nadat Test-Aankoop de petitie op de website zette, reageerde Telenet al met de boodschap dat ze de decoders kunnen vervangen door een CI+-kaart. Dit zou nog voor de zomer in gang worden gezet. Ook Belgacom kwam iets later met de boodschap dat het dit ook nog dit jaar kan doen door middel van een smartcard die de decoders overbodig maakt.

Het verdwijnen van de decoders zal veel mensen blij maken. Voor sommigen is het leuker om in het interieur geen decoder te hebben, maar het is ook voor de rest vanuit energieoogpunt een goede zaak. Het energiegebruik van dit soort decoders is indrukwekkend. We hebben met zijn allen opladers en apparatuur stand-by in het stopcontact zitten en die verbruiken heel wat, net als de decoders.

Maar los van het energiegebruik, is er natuurlijk ook de discussie die momenteel op het scherp van de snee wordt gevoerd tussen de distributeurs en de omroepen over het uitgesteld kijken, over de decoders, over digicorders en dat soort dingen.

Minister, dit is nu een nieuw element in de discussie. Wordt er door de distributeurs, zeg maar Telenet en Belgacom, overlegd met de omroepen over het invoeren van die kaarten?

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, minister, beste collega's, ik sluit me graag aan bij collega Vandaele. Iedereen die thuis digitaal kijkt, weet dat daar een kerstboom aan kastjes voor nodig is: modems, splitters, hubs, digicorders en noemt u maar op.

Dat kost veel geld, abonnementsgeld, maar het heeft ook een enorme verborgen kost, want het energieverbruik van die apparaten is gigantisch. Ik heb me laten vertellen ze tot 300 kilowattuur per jaar kunnen verbruiken, dat is 10 procent van een elektriciteitsfactuur en dat is toch heel wat. Als we weten dat er ongeveer 2 miljoen euro van die kastjes in ons land staan, dan zijn er 150 uit de kluiten gewassen windmolens voor nodig om ze draaiende te houden.

Als het waar is dat dat technologisch gezien kan worden vervangen door een kaart die je in het televisietoestel steekt of een app die je kunt downloaden op je iPad of mobiele telefoon, dan denk ik dat we beter vroeg dan laat aan die technologische vernieuwing kunnen beginnen. Minister, ik denk dat u best in overleg met de telecomoperatoren aan tafel gaat zitten om te kijken hoe we zo snel mogelijk naar dergelijke kaarten en apps kunnen overschakelen, naar softwareoplossingen die geen stroom vreten zoals de digicorders die we vandaag kennen.

Minister, in hoeverre wilt u daar werk van maken, al dan niet in samenspraak met de bevoegde federale minister?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Collega's, die kaart en die decoder zijn twee technologieën. Die wijzigen in se niets aan welke zenders je krijgt. Ze wijzigen ook niets aan de relatie tussen de zenders en de distributeurs. Het enige dat zal wijzigen, is dat de consument een keuze krijgt. De consument kan kiezen voor een kaartje waarmee hij een pakket zenders krijgt maar waarmee hij niet meer kan opnemen. Hij kan ook kiezen voor een decoder met alle digitale toepassingen van opnemen, video-on-demand en dergelijke. Het is positief dat de consument die keuze zal krijgen. Ik juich dat toe en ben daar verheugd over.

Collega's, alle reglementering daarover is de bevoegdheid van mijn federale collega, minister Vande Lanotte. De timing van uw vragen is wel zeer actueel want minister Vande Lanotte heeft daarover al wat initiatieven genomen. Net vandaag is er in het federale parlement een en ander over gezegd. Mijnheer Vandaele, ik heb mijn best gedaan om daar de nodige informatie over te krijgen.

Het gaat namelijk over het feit dat het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT) op vraag van minister Vande Lanotte in augustus 2012 een benchmarkanalyse heeft gemaakt om te kijken in verschillende landen wat een consument betaalt, wat hij daarvoor krijgt en hoe hij zich gedraagt. De resultaten van die studie werden deze voormiddag voorgesteld in het federale parlement. Daaruit blijkt onder andere wat wij al deels konden verwachten, namelijk dat hoe meer apparatuur een mens nodig heeft, hoe

minder geneigd hij is om de markt te laten spelen en af en toe te wisselen van leverancier. In die zin zal het aanbieden aan de consument van een kaart zonder de verplichting van een decoder te kopen of te huren, de markt beter doen werken.

Minister Vande Lanotte heeft vandaag ook aangekondigd dat hij hieraan verder wil werken. Hij heeft een tienpuntenactieplan aangekondigd. Daarin zit ook de aankondiging om verder onderzoek te voeren over een snelle implementatie van technologie-neutrale apparaten voor die kaarten zodat de consument eenvoudiger van operator zou kunnen veranderen en minder drempels zou hebben. In die zin denk ik dat wij daarover hetzelfde denken.

Ik wil zeker onderstrepen wat de heer Martens zegt, namelijk dat het energieverbruik van de decoders hoog is. Ik heb dat probleem al verschillende keren aangekaart bij de distributeurs. Ze werken er ook aan. Ze hebben al verschillende nieuwe versies op de markt gebracht waarvan het energieverbruik telkens lager is. Ik zal zeker en vast die suggesties meenemen in mijn dialoog met minister Vande Lanotte over de verdere regelgeving en de initiatieven die hij zal nemen om die markt te doen werken en ervoor te zorgen dat er andere technologieën en technologie-neutrale mogelijkheden zullen komen.

Ik hoop dat ik jullie zo veel mogelijk informatie heb gegeven. Mijnheer Martens, ik neem uw aanbevelingen en uw vraag mee in het overleg. Mijnheer Vandaele, in se verandert dit niets aan de relatie met de zenders. Er zijn andere dingen aan de gang die daaraan wel iets zullen veranderen. Dit specifieke initiatief zal daar weinig aan veranderen.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, ik ben nog niet zo overtuigd dat dit niets verandert aan de verhouding tussen de omroepen en de distributeurs, als men andere mogelijkheden krijgt dan vandaag. U zegt dat zelf tussen de regels. Vandaag heeft men de apparatuur van de distributeurs zelf nodig, zeg maar de digicorder, om bijvoorbeeld uitgesteld te kijken en op te nemen. Met die kaart zal dat niet meer zo zijn. Dat zal een verschuiving teweegbrengen in de richting van andere apparaten ingebouwd in de televisie, los van de distributeurs, met losstaande harde schijven enzovoort. Dan zou dat wel eens indirect, of misschien zelfs direct, de verhouding tussen de distributeurs en de omroepen kunnen beïnvloeden en ook de hele discussie die we volgende week beginnen over het decreet Signaalintegriteit.

Wat ik vooral onthoud, is dat de technologische evolutie veel sneller gaat dan de politieke besluitvorming. We zien dat ook met Rumble, dat vandaag werd voorgesteld. Dat is dan van de kant van de omroepen, naast wat de distributeurs moeten doen met hun kaarten. Minister, ik hoop dus dat dit parlement niet regelgevend moet optreden op een aantal terreinen, terwijl de distributeurs en omroepen zelf misschien de oplossing voorhanden hebben.

De heer Bart Martens: Minister, ik onthoud vooral dat u die technologische ontwikkeling ook zult aangrijpen om het energieverbruik van al die toestellen en toepassingen te drukken. Dat is nodig. Er is de Europese Ecodesignrichtlijn, die maximale verbruiksnormen in het vooruitzicht stelt voor elektronische toestellen, zoals digicorders. Het duurt echter lang voor die normen neerdalen op ons land. Dan zijn we alweer jaren verder.

Ik hoop dus dat we vrijwillig met de telecommunicatieoperators kunnen afspreken dat er technologie zal worden geleverd die veel zuiniger is dan de kastjes die er vandaag staan en die trouwens niet eens voldoen aan standaarden qua energie-efficiëntie die bijvoorbeeld in de Verenigde Staten van toepassing zijn. Zo zijn er bijvoorbeeld in Californië energieverbruiksnormen voor die apparaten die veel strenger zijn dan die waaraan de apparaten van Belgacom en Telenet vandaag voldoen.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Voorzitter, ik was niet van plan me hierin te mengen, maar collega's, met alle respect, ik begrijp eigenlijk niet waarover het nu in wezen gaat. Je hebt de CI-kaart (common interface), waar elke consument blij mee zal zijn. Je hebt nieuwe technologie die wordt aangeleverd door de markt, zoals flat panels, led-tv's, hard disk drives

en noem maar op, die minder energievervlindend en ecologischer zijn. Iedereen is dus gelukkig.

Minister, ik zit hier dus met een zeer hongerig gevoel. Ik moet u verdedigen. U vindt dat misschien vreemd. Ik vraag me af waarover dit nu in godsnaam gaat. We mogen blij zijn dat dit nu gebeurt. Ik begrijp echt niet waarom dit alles plots op een hoopje wordt gegooid. Nu worden de zenders daarbij betrokken. Iedereen is gelukkig in dezen, zowel de telecomunicatiesector als de televisiezenders. Wel, laten we dan voor een keer eens gelukkig zijn omdat die evolutie er is, en laten we de overheid hierbuiten houden.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, geachte leden, Test-Aankoop heeft in het verleden al meermaals geklaagd over dat soort monopolievorming door middel van die randapparatuur. Er is een vrijere marktwerking nodig, zo werd gesteld. Volgens sommige bronnen is er bovendien ook sprake van een verdienmodel, wat bijvoorbeeld Telenet dan weer bestrijdt, maar dat terzijde.

Ik ben het absoluut eens met wat daarnet is gezegd, maar kunnen we de distributeurs verplichten om een dergelijke technologie met zo'n kaart toe te laten? Vandaag wordt altijd geschermd met de versleuteling, met auteursrechten enzovoort. Hebben we het wetgevend materiaal om die marktopenheid af te dwingen?

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Minister, u weet ook dat Test-Aankoop enkele weken geleden heeft gereageerd naar aanleiding van het voorstel van decreet met betrekking tot de signaalintegriteit. Een van de punten die ook herhaaldelijk aan bod zijn gekomen, is dat van die CI+-kaart. De mensen van Test-Aankoop geven aan dat dit een van de belangrijkste hindernissen is. Ik meen dus dat dit er wél iets mee te maken heeft.

Ik wil de poging van de heer Vandaele steunen. In welke zin zal deze evolutie een invloed hebben – positief of negatief – op de discussie die we heel binnenkort zullen voeren over dat voorstel van decreet? Test-Aankoop zegt immers dat die CI+-kaart een belangrijk gegeven is. Men kan weliswaar niet opnemen, maar het is wel een belangrijke en goede stap in de richting van de consument.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, ik deel het geluk van de heer Verstrepen. Ik denk dat de inspanningen die worden geleverd, ook federaal, voor het ontwikkelen van technologie-neutrale apparatuur, inderdaad een grote stap voorwaarts betekenen.

Dat wordt al meerdere jaren gevraagd: vanaf het ogenblik dat je die aparte abonnementen had, onder meer voor sport, bij de verschillende distributeurs. Ik merk dat we eindelijk op weg zijn naar een vrije hardwarekeuze.

De heer Vandaele is bezorgd over de rol van de omroepen in het ontwikkelen van technologie. Dat verbaast mij een beetje. Hij zit in de meerderheid. Er ligt in de commissie een nu al een hele tijd geleden geschreven voorstel over de signaalintegriteit. De omroepen zullen mee aan tafel zitten wanneer er technologische evoluties plaatsvinden. Ik kan alleen maar zeggen: laat ons daar zo snel mogelijk over stemmen. De tienkamper Hans Van Alphen heeft met een digicorder geworpen, laat ons dan de 100 meter afleggen voor het goedkeuren van dit voorstel van decreet, liefst volgende week al.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Minister, u stelt terecht dat dit twee verschillende functionaliteiten zijn. Het voordeel van zo'n kaart is dat je geen digicorder meer nodig hebt,

het nadeel is dat je met die kaart absoluut niet kunt doen wat je met een digicorder wel kunt doen. De consument zal inderdaad de keuze hebben.

We hebben al een paar keer gediscussieerd over de hybride decoder. Als iemand van leverancier verwisselt, hoeft hij niet altijd zijn decoder te verwisselen. Wordt er ook gewerkt aan een algemene kaart, die toegankelijk is op de verschillende netwerken? Want als elke distributeur nu weer zijn eigen kaart gaat ontwikkelen, zit je weer in hetzelfde schuitje: als je wilt veranderen van distributeur, moet je opnieuw een andere kaart kopen. Wordt er gestreefd naar het ontwikkelen van een kaart die op alle netwerken bruikbaar is?

Minister Ingrid Lieten: Ik ben het volledig eens met de mooie samenvatting van de heer Tommelein. We moeten van die kaart niet alles verwachten. De consument zal de keuze hebben. Ofwel neemt hij een kaart, ofwel huurt of koopt hij een digicorder waarmee veel meer interactieve diensten mogelijk zijn. In die zin hebben zowel Belgacom als Telenet al aangekondigd dat ze met zo'n kaart op de markt zullen komen. Ik denk niet dat er onmiddellijk wetgevend initiatief nodig is om hen te verplichten om dat te doen. Wel is het een federale bevoegdheid. Minister Vande Lanotte heeft vandaag gezegd dat het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT) bezig is met een studie om te achterhalen hoe we die technologie-neutrale applicaties zo snel mogelijk in de markt kunnen brengen en wat nodig is om dat technologie-neutraal te doen, zodat voor de consument zo veel mogelijk drempels wegvallen zodat hij sneller kan veranderen van leverancier indien hij dat wenselijk acht. Collega's, ik zal uw bezorgdheden overmaken aan minister Vande Lanotte.

Mijnheer Verstrepen, u hebt gelijk: de evolutie staat niet stil. Vandaag moeten nog heel veel mensen voor interactieve diensten een recorder huren of kopen. In nieuwe tv-toestellen zullen die applicaties door middel van software meer en meer ingebouwd worden. Die technologie gaat veranderen en gaat veel dingen mogelijk maken. Dat is goed nieuws. Dat gaat soms sneller dan wij denken. Dat doet niets af aan de discussies die in de commissie zullen gevoerd worden over de relaties tussen zenders en distributeurs. Ik wil daar zeker niet op vooruitlopen.

De heer Wilfried Vandaele: Mijnheer Verstrepen, het is niet omdat wij een vraag stellen dat wij ongelukkig zijn. Je kunt ook perfect vragen stellen als je wel gelukkig bent. Ik ben momenteel zelfs fundamenteel vrolijk.

Minister, ik zie dat die technologische evolutie inderdaad zo snel gaat dat ik mij afvraag of wij dat als decreetgever kunnen bijbenen. Ik vraag mij af of het niet beter zou zijn dat omroepen en distributeurs er onder elkaar uit komen. Daarom roep ik u op om in deze laatste rechte lijn, met de talenten die u op dat gebied hebt, als bemiddelaar op te treden tussen de omroepen en de distributeurs opdat zij zelf tot een oplossing zouden komen en wij niet in heel die zeer snelle technologische ontwikkeling als regelgevend parlement moeten optreden.

De heer Bart Martens: Minister, die kaart zal de wereld van televisiekijkend Vlaanderen veranderen. Voor de diensten die niet via die kaart worden aangeboden, moeten wij inderdaad naar die hybride decoder, die onafhankelijk is van de provider, zodanig dat het switchgedrag niet wordt gehinderd.

Indien die decoder er zou komen, hoop ik dat het een energiezuinige decoder zal worden. De heer Verstrepen vindt dat we de markt maar moeten laten spelen. De onzichtbare hand heeft echter lange vingers en zit onzichtbaar in de zakken van de consument. De consument is zich er echt niet van bewust wat die apparaten aan energie vreten. Dat is een verborgen kostprijs. Volgens mij moeten we die kosten zo klein mogelijk maken. Wat in de VS, in Japan en elders kan, moet in Europa ook kunnen. Ik hoop dat de decoder een zeer energiezuinige decoder wordt en dat de consument niet nodeloos kosten zal moeten betalen.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het koppelen door het Antwerpse OCMW van de terugbetaling van aidsremmers aan mensen zonder papieren aan een vrijwillige terugkeer en de houding ter zake van de toezichthoudende overheid

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, het Antwerpse OCMW betaalt aidsremmers niet automatisch terug aan zieke mensen zonder papieren. Hoewel de heer Termont vandaag in de krant heeft verklaard dat dit een typisch voorbeeld van het N-VA-bestuur is, moet het duidelijk zijn dat dit geen besluit van de N-VA is. Dit besluit was al van kracht onder de voorgangster van mevrouw Homans, mevrouw De Coninck.

Mevrouw Homans voegt er echter een zeer cynische voorwaarde aan toe. Aidspatiënten zonder papieren kunnen de aidsremmers nog krijgen op voorwaarde dat ze een papier ondertekenen waarin staat dat ze zullen terugkeren. In feite vraagt ze die mensen hun doodvonnis te tekenen. Indien de aidsremmers in het land van herkomst al verkrijgbaar zijn, zijn ze voor die mensen meestal onbetaalbaar.

Ik heb gisteren nog een debat met de minister-president gevoerd. Hij heeft bij hoog en bij laag beweerd dat Vlaanderen een warme regio is. Ik geloof dat niet meer. Vlaanderen verkilt aan 200 kilometer per uur. Mensen die in het leven minder geluk hebben, die langdurig werkloos zijn, chronisch ziek zijn of vechten voor hun leven tegen aids, worden heel gemakkelijk als profiteurs gebrandmerkt. Profiteurs moeten we niet helpen.

Minister, u draagt een verpletterende verantwoordelijkheid. U zou het tij kunnen keren. U bent de toezichthoudende minister. Het Vlaams Parlement heeft het decreet betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn goedgekeurd. Artikel 249 stelt dat u een voorstel van het OCMW op basis van het algemeen belang kunt beoordelen. Het algemeen belang wordt duidelijk gedefinieerd. Het gaat dan om beslissingen die tegen het algemeen belang in Vlaanderen of het belang van andere OCMW's ingaan. In beide gevallen wordt tegen het algemeen belang ingegaan.

Aidsremmende middelen niet toekennen, brengt de volksgezondheid schade toe. Dit schaadt de volksgezondheid. Het zijn precies onze eigen mensen, zoals professor Piot en het Instituut voor Tropische Geneeskunde, die ervoor hebben gezorgd dat de Wereldgezondheidsorganisatie heeft beslist dat de toekenning van aidsremmende middelen de beste manier is om een epidemie te verspreiden. Elke OCMW-voorzitter is van mening dat de Antwerpse beslissing het belang van de andere OCMW's schaadt.

Minister, zult u gebruikmaken van artikel 249 en het Antwerpse OCMW terugfluiten?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, mevrouw Vogels maakt er een amalgaam van. Om te beginnen, stelt ze dat er een besluit van de Antwerpse OCMW-raad zou zijn. Mij is geen enkel besluit van de Antwerpse OCMW-raad bekend. Een dergelijk besluit zou dan een reglementaire bepaling inhouden waarop ik enig toezichthoudend recht zou kunnen laten gelden. De OCMW-raad zou wel enkele individuele beslissingen hebben genomen. Die beslissingen zijn me echter niet meegedeeld en moeten me ook niet worden meegedeeld.

Met die individuele beslissingen, die overigens in de lijn van het beleid van de vorige OCMW-raad liggen, past de OCMW-raad de federale regelgeving toe. In feite vergist mevrouw Vogels zich van bestuursniveau. Volgens de federale regels hebben vreemdelingen die illegaal in het rijk verblijven enkel recht op dringende medische hulpverlening indien een medisch attest de noodzaak van deze dringende medische hulpverlening aantoonst.

Dit is wat het OCMW Antwerpen zegt toe te passen. Alle OCMW's passen dat toe. Ten andere, de federale overheid betaalt niet terug als er geen medisch attest is dat de dringende noodzaak aantoonst. U verwijst in uw schriftelijke toelichting naar de voorzitter van het OCMW, die zegt: "Wij betalen de aidsremmers terug als er een medisch attest is dat die noodzaak aantoonst." Bij mijn weten passen alle OCMW's die federale regel ook toe.

Ik heb geen algemeen reglementaire bepaling. Ik ben niet bevoegd. Als er over individuele beslissingen een discussie zou zijn – hier is wel een medisch attest of hier had wel een toekenning moeten gebeuren –, dan weet u dat dit een bevoegdheid is van de arbeidsrechtbank. In het kader van de scheiding der machten kan ik me niet uitspreken over individuele toepassingen van de federale wet.

Mevrouw Mieke Vogels: Minister, u trekt andermaal uw paraplu open. In Antwerpen eigent het OCMW zich al maanden, ook als er een medisch attest is, het recht toe om een aantal bijkomende criteria te formuleren. Is daar een formeel besluit van? In mijn ogen wel, aangezien het door mijn partijgenoot Dirk Avonts, lid van het OCMW, is aangekaart op de algemene vergadering van het OCMW, met de vraag om hier de wet toe te passen. De OCMW-raad is hem niet gevolgd. Eigenlijk is er de facto een beslissing van een OCMW-raad om anders te handelen dan de federale wet aangeeft en die bovendien het algemeen belang, waarover ik het had in artikel 249, schaadt, namelijk door andere OCMW's te belasten met extra dossiers en door bovendien de volksgezondheid op de helling te zetten.

Minister, u hebt geen enkel argument om uw paraplu open te trekken. Artikel 249 is duidelijk. U kunt optreden, dus doe het ook.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat er in het heetst van de strijd en in de media twee debatten door elkaar worden gevoerd. Het eerste debat is: verschaffen we dringende medische hulp aan mensen die er nood aan hebben, onafgezien van hun statuut? Het enige mogelijke humane antwoord daarop is: ja.

Het tweede debat is een belangrijk debat, en dat moet niet hier, maar op het federale niveau worden gevoerd: hoe gaan we om met illegalen, met mensen die volledig zijn uitgeprocedeerd, die voor alle duidelijkheid een bevel op zak hebben om het Belgische grondgebied binnen de vijf dagen te verlaten? Ik erger me soms aan de lichtzinnigheid waarmee sommigen in de media voorbijgaan aan de juridische realiteit.

Op dit tweede luik zet de Federale Regering al zeer goed in: er wordt werk gemaakt van repatriëringen, zowel vrijwillige als gedwongen repatriëringen. Daar moet ze ook in de toekomst op inzetten. Dat zijn voor mij twee aparte luiken. Voor alle duidelijkheid, het tweede luik hoort hier niet thuis.

De voorzitter: Mijnheer De Loor, ik heb twee keer gevraagd wie zich wilde aansluiten. Het principe is dat als u niet aansluit, de tijd om is, maar goed. Dat geldt voor iedereen. Ik vraag twee keer wie zich wenst aan te sluiten. Het reglement is duidelijk. De enige die zich wenste aan te sluiten, was mevrouw De Ridder.

De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Los van het feit dat ik me ernstige zorgen maak over het sociaal beleid in Antwerpen en dat er ondertussen een sociale race to the bottom is begonnen, heb ik een vraag over de autonomie van gemeenten en OCMW's. Die autonomie kan hier niet worden ingeroepen omdat op die manier verantwoordelijkheden door het OCMW Antwerpen worden afgeschoven op andere gemeenten en OCMW's. Daardoor zullen de zwaksten in onze samenleving de dupe zijn van die beslissing. Minister, in dit dossier wordt de lokale autonomie overschreden.

De voorzitter: De heer Van Houthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, we hebben vanmorgen in de commissie Binnenlandse Aangelegenheden ook al een debat over lokale autonomie gehad. Ik zal herhalen wat ik daar gezegd heb. Iedereen heeft de mond vol van gemeentelijke autonomie, totdat het een aantal mensen niet meer zint en dan gaat men het debat op een hoger niveau tillen.

Ik sluit me aan bij de opmerking van mevrouw De Ridder dat men helaas twee debatten door elkaar haspelt. Er is enerzijds dringende medische hulp, zelfs voor illegalen maar dat is het punt niet. Niemand zal dat in twijfel trekken. En anderzijds is er het debat over de illegaliteit waar mensen, niet volgens ons, niet volgens de minister, niet volgens mevrouw Vogels maar volgens de wet hier niet mogen zijn. Die twee vermengen, vergiftigt het hele debat.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw Vogels, ik herhaal dat u de zaken door elkaar haalt. Dit is een toepassing van federale wetgeving. Nu gaat u, anders dan in uw eerste vraag, zo ver met te zeggen: “Mij zijn gevallen bekend waar het OCMW van Antwerpen, ook als er een medisch attest is, bijkomende voorwaarden stelt en anders geen hulp toekent.” Dit was niet het voorwerp van uw vraag. Ik kan er natuurlijk ook niet op antwoorden. Ik ken niet alle individuele beslissingen tot steun van eender welk OCMW. Ze moeten mij ook niet worden meegedeeld. Ik heb er ook geen toezicht op. De minister van Binnenlands Bestuur van Vlaanderen heeft toezicht op algemene reglementaire maatregelen van OCMW's. Als het OCMW van Antwerpen een algemene reglementaire maatregel neemt, kan die aan mij worden voorgelegd. Er kan een klacht komen. Er kan toezicht zijn via de gouverneur of via mij.

Ik herhaal: het gaat om federale wetgeving die zeer duidelijk is, organieke wetgeving. Artikel 57, paragraaf 2, van de OCMW-wet zegt duidelijk “vreemdelingen die illegaal in het rijk verblijven”. Mevrouw De Ridder heeft ernaar verwezen: het gaat om mensen die uitgeprocedeerd zijn en van wie men mij zegt dat ze in Antwerpen, op het moment dat ze een poging tot medische regularisatie doen, voor de hele duur van de medische regularisatieprocedure toch nog de medische hulp krijgen, ook al zijn er geen attesten. Het gaat dus om mensen die een bevel hebben om het land te verlaten. De federale wet zegt dat deze mensen nog recht hebben op één soort hulp: medische hulp op één voorwaarde namelijk dat de arts die hen behandelt, zegt dat het om dringende medische hulpverlening gaat.

Ik citeer uit uw vraag: “Gents OCMW-voorzitter Rudy Coddens stelt het duidelijk: in Gent krijgen alle sans-papiers de medische zorg waarvan artsen vinden dat ze dringend is.” Hij zegt, omgekeerd, exact hetzelfde. Het staat met zoveel woorden in het koninklijk besluit ter uitvoering van de organieke wet: er moet een attest zijn van een arts die zegt dat die medische hulp dringend is. Zo niet betaalt het federale niveau die kosten zelfs niet terug.

Het OCMW van Antwerpen – maar ik heb er geen toezicht op – zegt mij dat ze die federale wetgeving toepast. Meer nog, ik heb gelezen in de pers, dat mevrouw Homans een voorstel heeft gedaan om federaal die wet nog te versoepelen en dat mensen die in een terugkeerprocedure zitten en zo'n federaal traject volgen, toch nog die terugbetaling zouden krijgen, alhoewel ze er geen recht meer op hebben. Het is niet aan mij om het OCMW-beleid van Antwerpen te verdedigen of te bespreken. Ik handel als toezichthoudend minister. Een toezichthoudend minister kan inderdaad – en daar hebt u een punt, mevrouw Vogels – maatregelen van algemene draagwijdte, reglementaire maatregelen, vernietigen als ze strijdig zijn met het algemeen belang en het recht. In dezen is er geen maatregel van algemeen belang. Als er mensen zijn die zeggen dat ze aidspatiënt zijn en die een medisch getuigschrift hebben waaruit blijkt dat ze dringend medische hulp nodig hebben en als ze die hulp niet krijgen, dan kunnen ze naar de arbeidsrechtbank gaan waar al die gevallen individueel worden beoordeeld. Ze kunnen niet bij mij terecht. Ik kan in die beslissingen niet tussenkomen.

Ik wil waarschuwen voor de teneur van uw vraag: “De minister steekt zijn paraplu op.” De minister steekt helemaal zijn paraplu niet op. De minister neemt altijd zijn

verantwoordelijkheid en als hij bevoegd is, neemt hij beslissingen. In dezen is hij niet bevoegd. Bovendien gaat het over federale wetgeving. Uw teneur van ‘dit is een probleem met het huidige en het vorige OCMW in Antwerpen’ klopt volgens mij absoluut niet.

Mevrouw Mieke Vogels: Minister, u put zich uit in allerlei technische redeneringen. Ik stel vast dat het gerenommeerde Tropisch Instituut in Antwerpen, voortrekker en wereldwijd beroemd, zegt dat er een groot probleem is voor de volksgezondheid. Mensen van wie het Tropisch Instituut vindt dat ze absoluut aidsremmers moeten krijgen, worden door het OCMW geweigerd. Het gaat hier over erkende artsen, minister.

Ten tweede stel ik vast dat er ondertussen tien of twaalf OCMW-voorzitters aan de alarmbel trekken. Zij stellen dat er beslissingen worden genomen die andere OCMW's belasten. Dat past perfect in artikel 249.

Ik kan alleen maar besluiten, minister, dat het voor de N-VA niet zo gemakkelijk is om in een meerderheid te zitten. U bent lang in staat geweest om een beetje onder de radar te blijven, maar nu uw voorzitter burgemeester is in Antwerpen en verantwoordelijkheid neemt, wordt dat blijkbaar steeds moeilijker. *(Applaus bij Groen)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borght tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over een mogelijk drastische verhoging van de ledenbijdrage voor de zorgverzekering

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over een mogelijk drastische verhoging van de ledenbijdrage voor de zorgverzekering

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Voorzitter, minister, collega's, gisteren mochten we in De Tijd een bijzonder interessant artikel lezen van de hand van Rik Van Cauwelaert. Het had als titel 'Een badkuip zonder stop' en handelde over de zesde staatshervorming, meer bepaald over de bevoegdheden die zullen overkomen en de financiële gevolgen daarvan voor Vlaanderen.

Rik Van Cauwelaert is een journalist die meestal vrij goed geïnformeerd is. Ik wil een passage uit zijn artikel voorlezen: "Die onderdelen uit de rest van de gezondheidszorg halen is vooreerst een delicate operatie, waar de specialisten nog lang niet uit zijn. Voor de Vlaamse Gemeenschap, met haar snel verouderende bevolking, dreigt die overheveling bovendien een zware factuur te worden. Om een idee te geven: er wordt nu al rekening gehouden met een verhoging van de jaarlijkse ledenbijdrage voor de zorgverzekering van 25 naar 300 euro, als men de zaak betaalbaar wil houden."

Gisteren was mij nog niet duidelijk wie aan die forse stijging denkt, maar vandaag is dat al wat duidelijker geworden. Ik citeer uit De Morgen: "De verhuis van de ouderenzorg, de geestelijke gezondheidszorg en het ziekenhuisbeleid zal Vlaanderen door de razendsnel vergrijzende bevolking handenvol geld kosten. Er circuleren nota's die gewag maken van een verhoging van de zorgverzekering van 25 naar 300 euro per Vlaming. 'Het gaat om een vingeroefening', bevestigt Marc Justaert, de baas van de Christelijke Mutualiteiten (CM). 'Als de hele ouderenzorg overkomt, hebben we nu eenmaal heel wat extra middelen nodig. Ofwel halen we die uit de belastingen, ofwel uit een bijkomende bijdrage zoals de zorgverzekering'."

Uw antwoord, minister, lezen we vandaag in Het Belang van Limburg: "Er is momenteel geen enkele reden om de jaarlijkse bijdrage van 25 euro aan de Vlaamse zorgverzekering op

te trekken.” Het woordje ‘momenteel’ is hier heel belangrijk. Het betekent vandaag, niet in de toekomst, maar nu. Vandaag is er dus geen probleem, maar wat niet is, kan nog komen. De forse stijging die er blijkbaar zit aan te komen, dient die om de vergrijzing op te vangen, of om de verzuchtingen van deze Vlaamse Regering, met name het decreet Sociale Bescherming, verder uitvoering te geven?

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Minister, ik hoef Rik Van Cauwelaert niet meer te citeren, we weten allemaal dat het ouderenbeleid volledig zal worden overgeheveld naar Vlaanderen, als de staatshervorming erdoor komt zoals gepland.

Wat echter niet duidelijk is, zijn de budgettaire consequenties. Over die budgettaire consequenties heeft uw Vlaamse Regering al nagedacht. Ik verwijs naar de fameuze fiches, en meer bepaald naar fiche 23, die alles behalve duidelijkheid ter zake geeft. Maar dat de budgettaire consequenties groot zullen zijn, daar zijn we het wel allemaal over eens.

Mevrouw Van der Borghst heeft al gezegd dat er in het zorglandschap momenteel verschillende mogelijkheden circuleren, gaande tot onder meer een verhoging van de bijdrage van 25 euro tot 300 euro.

Heel belangrijk ook is de verklaring van de CM-voorzitter, Marc Justaert, u wel bijzonder goed gekend. Volgens de heer Justaert halen we dit ofwel uit de belastingen, ofwel uit bijkomende bijdragen zoals de zorgverzekering. Minister, dat is toch een uitspraak die kan tellen. Sowieso betekent deze uitspraak dat de burger bijkomend moet betalen. Of dat nu gebeurt via een verhoging van de bijdrage of via de belastingen speelt geen rol: de burger zal ervoor moeten opdraaien.

Minister, we kunnen vandaag in de pers verschillende citaten lezen. U zegt onder andere dat de bewering dat de bijdrage tot 300 euro moet stijgen, niet gebaseerd is op de intentie van de Vlaamse Regering. De intentie geeft absoluut geen zekerheid dat die er zal komen. Momenteel is daar geen reden toe. Minister, uw antwoord laat alle mogelijkheden open, ook die van de aanzienlijke verhoging. Ik zou van u vandaag zekerheid willen krijgen. Garandeert u dat er geen spectaculaire verhoging van de bijdrage zal komen? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, ik moet eerlijk zeggen dat ik nu toch wel diep zucht dat ik hier in het parlement, met alle respect, over dit soort zaken een verklaring moet afleggen.

Ik heb eergisteren van minister Crevits per mail een aantal tweets van een journalist gekregen. Ik moest lezen wat Rik Van Cauwelaert had geschreven, namelijk dat de premie voor de zorgverzekering zou stijgen naar 300 euro. Ik vroeg me af waar dat verhaal vandaag kwam.

Gistermorgen belden ons een aantal kranten met de vraag of dit waar is, want als er rook is, is er waarschijnlijk ook vuur. Wij hebben dan ook de hele administratie overhoop gehaald om te weten te komen waar deze cijfers vandaan komen. Uit respect voor diegenen die daar inlichtingen over hadden gevraagd, heb ik een korte reactie gemaakt. Daarin staat dat ik daar niets van weet en dat ik daar geen enkele intentie toe heb. Nu wordt ook al gezegd dat ik uitsluit dat over vier jaar dit of dat zal gebeuren.

De Vlaamse Regering heeft geen enkele intentie om dit soort tarieven tijdens deze legislatuur in te voeren, integendeel. In het kader van de financiering van de nieuwe bevoegdheden zal men na de inkanteling een breed debat hebben. De Vlaamse Regering zal dat in het groenboek initiëren. Er moet natuurlijk eerst worden bekeken wat het macroresultaat is van de financieringsoefening en hoeveel middelen er naar Vlaanderen zullen komen. Die

middelen moeten worden toegewezen aan bepaalde noden en zorgen. Dan zijn alle hypothesen mogelijk. Ik sluit niet uit dat wij in Vlaanderen zullen overgaan tot een drastische belastingsverlaging. Als u dat wilt opnemen in mijn statement, wil ik dat hier graag bevestigen. Ik kan daar echter geen zinnig antwoord op geven.

Het is wellicht juist en ook goed dat organisaties trachten te vernemen en te kijken wat er mogelijk is via simulaties. De algemene oefening zal echter moeten gebeuren op het moment dat de algemene berekening kan worden gemaakt van de financiële massa die zal overgaan. Wat dat betreft, stellen de onderhandelaars ons gerust dat dit geen verarmings- of verrijkingsprincipe zal zijn. Men zal dan binnen die massa de middelen toewijzen aan de verschillende uitdagingen die gepaard gaan met de overgehevelde bevoegdheden. *(Applaus bij de meerderheid)*

Mevrouw Vera Van der Borgh: Ik vind het heel lovenswaardig dat de collega's van CD&V zo applaudisseren voor zo'n antwoord. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy. Rumor)*

Ik vind het eigenlijk triestig dat men daar op deze wijze een lachspel van maakt, u inclus, minister! U gaat nu toch niet beweren dat u, na al die tweets die u hebt gekregen en nadat al die ongeruste journalisten u hebben gebeld, uw goede vriend Marc Justaert niet hebt gebeld om te vragen hoe het komt dat dit nu plots allemaal in de pers wordt gegooid.

Dat kan ik me echt niet voorstellen. Zo erg kan de ruzie toch nog niet zijn. U antwoordt niet op de vraag. Als we dat allemaal deftig lezen, mogen we ervan uitgaan dat er een stijging zal komen. U antwoordt niet waarvoor die stijging zal dienen. U zegt dat het niet gebeurt deze legislatuur; dat zal wel zijn, want deze legislatuur komen er misschien nog geen bevoegdheden. Momenteel gebeurt er dus niets, maar het woord 'momenteel' was uiteraard heel belangrijk. Wat gaat er komen? Waarmee is men bezig in de werkgroepen? Daar antwoordt u niet op. *(Applaus bij Open Vld)*

Mevrouw Marijke Dillen: Minister, u slaakt een diepe zucht op de vraag die hier gesteld wordt. Ik moet zeggen dat ik aanvankelijk niet de intentie had om ze te stellen, maar door uw dubbelzinnige antwoorden in Het Belang van Limburg en De Morgen – die ik letterlijk heb geciteerd, om niet de beschuldigingen te wekken dat ik aan sfeermakerij zou doen – vond ik het toch de moeite waard om vandaag een actuele vraag te stellen. Het viel me trouwens ook op, collega's, dat enkel CD&V uitbundig applaudisseerde voor de minister. *(Opmerkingen van de heren Bart Van Malderen en Kris Van Dijck)*

Excuseer, die woorden trek ik terug. Eén zaak is duidelijk, minister, ik ben absoluut niet gerustgesteld door uw antwoord. Het zal wel dat er deze legislatuur geen verhoging komt, de staatshervorming zal ook niet meer voor deze legislatuur zijn, met alle mogelijke consequenties voor Vlaanderen. Ik denk dat de Vlaming zijn hart mag vasthouden voor de bijdrage voor de zorgverzekering in de toekomst. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voor de hygiëne van het debat wil ik enkele collega's toch oproepen om de zaak scherp te stellen in de juiste context. Twee maanden geleden hebben we hier gedebatteerd over de woonbonus, een jaar geleden ook al. Nu is het de zorgverzekering, naar aanleiding van de overheveling van de gezondheidszorg. Laten we alsjeblieft wachten, nog enkele weken geduld. Hier recht tegenover is men ijverig aan het werk. Voor de zomer krijgen we de definitieve cijfers, over de bevoegdheidspakketten, over de nieuwe Financieringswet. Laat ons dan het debat voeren, met de juiste cijfers, op een volwassen manier en genuanceerd. Tot dan is het goed dat iedereen een beetje zijn mond houdt.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Ik wil me aansluiten bij de heer Van den Heuvel. Op gebied van welzijn en vergrijzing staan we voor gigantische uitdagingen. Ik stel voor dat we daarop

gedegen antwoorden, op basis van cijfers, discussienota's en regeringsbeslissingen, maar alsjeblieft niet op basis van tweets van eminente welzijnskenners als de heer Van Cauwelaert.

Minister Jo Vandeuren: We zijn nu dat groenboek aan het voorbereiden. We spreken daarover met vele stakeholders. Natuurlijk zijn daar ook mensen bij die zich zorgen maken over de financiering en die allerlei redeneringen proberen op te bouwen, maar dat is op dit moment documentatie die wordt aangeleverd en die geen enkele beleidsintentie of beslissing met zich mee kan brengen.

De financieringsoefening zal gebeuren op het globale resultaat van de financiële transfer. Dan zul je inderdaad binnen de Vlaamse bevoegdheden positioneringen moeten doen: wat geven we uit aan ouderenzorg, wat aan kindergelden enzovoort? Die oefening zal moeten gebeuren op politiek niveau, maar nu op voorhand zeggen dat het circuleren van documenten betekent dat er een politieke beslissing in de maak is, is toch erg kort door de bocht. Ik pleit er echt voor om dat op een andere manier te benaderen.

We zullen in het groenboek voldoende aangeven wat mogelijke perspectieven zijn en dan zul je in functie van de nieuwe Financieringswet ook een debat over de financiële politiek van de volgende Vlaamse Regering kunnen voeren. Het debat over wat je kunt doen via welke inkomstenstromen, is heel interessant, maar nu absoluut niet aan de orde.

Mevrouw Vera Van der Borcht: Minister, we zijn op onze hoede. Na het invoeren van de miserietaks en het afschaffen van de jobkorting is het bewijs geleverd dat deze Vlaamse Regering, met de N-VA mee aan het bestuur, en zonder een PS in de regering, wel degelijk een belastingregering is. *(Opmerkingen)*

De N-VA vroeg meer bevoegdheden en de anderen hebben ervoor gezorgd. Maar vandaag zien we dat meer Vlaanderen gelijk is aan meer belastingen. *(Applaus van de heer Sas van Rouveroij)*

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Minister, u bent vandaag heel verontwaardigd. Maar, in alle eerlijkheid, ik begrijp uw verontwaardiging en uw zucht niet. Ik ben niet naar de media gestapt met bepaalde uitspraken en verklaringen. *(Opmerkingen van de heer Koen Van den Heuvel)*

Het is begonnen, collega Van den Heuvel, met de uitspraken — ik ga ze niet opnieuw citeren, mijn tijd is beperkt — van de voorzitter van uw ziekenfonds, de Christelijke Mutualiteit. *(Rumoer)*

Van het ACW, excuseer. Ik ken uw ziekenfonds niet, maar als er één zaak is, collega Van den Heuvel, die ik wel ken, dan zijn het de banden tussen de Christelijke Mutualiteit, het ACW, het ACW en CD&V. Laat me daar toch ook duidelijk over zijn. Het is Mark Justaert die die spectaculaire uitspraak heeft gedaan. Als u mij één zaak niet kunt wijsmaken, dan is het dat Justaert zo maar een uitspraak in het wilde weg doet. Dat is overlegd met de beleidsmakers van uw partij. Iets anders geloof ik absoluut niet. Dat, minister, is de basis van deze actuele vraag. Het is nogal logisch dat wij daarover dan hier in dit parlement tekst en uitleg van u vragen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Lies Jans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de betrokkenheid van de werkgroep integraal parkeerbeleid bij de finalisering van het Brussels gewestelijk parkeerbeleidsplan en de gevolgen ervan voor het pendelverkeer

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Minister Crevits, u wrijft zich ook al in de handen. Het thema parkeerbeleid in en rond Brussel, zeker de overstapparkings, is een van de thema's die ik toch wel nauwgezet opvolg. We hebben dit zowel in de plenaire vergadering als in de commissie al uitvoerig besproken. U hebt daarin een standpunt ingenomen en duidelijk gezegd dat u naar een overleg zou gaan op intergewestelijk niveau. Vanaf januari zou u heel intensief de problematiek van de randparkings bespreken omdat het voor de pendelaars die iedere dag in Brussel komen werken, zeer belangrijk is dat zij op een gemakkelijke manier op de bus, de metro of de tram kunnen stappen.

Ondertussen heeft het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zijn Gewestelijk Parkeerbeleidsplan opgesteld. Dat is op de ministerraad van de Brusselse Regering besproken in december 2012. Er loopt nu een openbaar onderzoek, van januari tot maart. Een aantal organisaties, zoals Febiac en Touring, hebben daarop gereageerd. Ze zijn er zeer positief over dat er een uniform beleidsplan wordt opgesteld voor heel Brussel, maar ze stellen zich de vraag – die ik onderschrijf – in welke mate de parkeerplaatsen op de openbare weg zouden verminderen. Dat is een goede piste, maar dan moet men wel in andere parkeerplaatsen voorzien. Daar kunnen die randparkings of transitparkings oplossingen bieden. Dat zou nu in het beleidsplan te weinig aan bod komen: het plan zou te weinig duidelijkheid bieden of daar de volgende jaren toch een oplossing voor zou komen.

Er loopt nu een openbaar onderzoek. Dat wil zeggen dat gemeentes hun advies kunnen geven, dat het middenveld haar adviezen kan geven, dat bewoners hun klachten of opmerkingen kunnen binnenbrengen. In welke mate is de Vlaamse Regering daarbij betrokken? Is dat besproken in die werkgroep rond het parkeerbeleid tussen het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en het Vlaamse Gewest? Zo ja, in welke mate kunnen wij dat nog bijsturen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Het klopt inderdaad dat de Brusselse Regering haar Gewestelijk Parkeerbeleidsplan heeft vastgesteld. Het is een voorlopige vaststelling, en dat vormt de basis voor de verdere discussie. Het Openbaar onderzoek loopt tot eind maart. Het is absoluut de bedoeling dat wij ook vanuit Vlaanderen daar een advies over geven.

De problematiek van de transitparkings komt daar aan bod op één pagina. Het is vrij beperkt: er worden een aantal principes beschreven, maar dat wordt niet in detail uitgewerkt. Dit is inderdaad een van de punten die toch wat beter zouden moeten worden uitgewerkt. Dat neemt niet weg dat we in de intergewestelijke werkgroep op dit ogenblik naast het ontwerpplan zelf ook een hele discussie opbouwen rond de aanpak van de transitparkings. Daar moet nog verder een beleid worden uitgewerkt, we hebben er al vaak over gesproken. Wij zullen dus ook onze opmerkingen formuleren op dat parkeerplan.

Wat voor mij van belang is, is de communicatie uit een brochure van een paar weken geleden, waarin men uitdrukkelijk stelt dat het Gewestelijk Parkeerplan moet worden aangevuld door de gemeentelijke parkeerplannen en dat het de bedoeling is dat alles pas in werking treedt nadat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest de gemeentelijke parkeerplannen van alle gemeenten zal hebben goedgekeurd, dus ook dat van Brussel, waarover we hier al een tijd geleden hebben gediscussieerd.

Het lijkt me van belang om op die manier te werken. Intussen zetten we het bilateraal overleg sterk voort. Uiteraard lijkt uw suggestie van de transitparkings – die ook in de media wordt gedaan – zeer zinvol.

Ik mag er niet op vooruitlopen maar dat zal in ons advies verwerkt worden. Er is niet alleen advies, het wordt ook actief aangepakt in de werkgroep. Die komt op 27 februari opnieuw samen.

Mevrouw Lies Jans: Minister, ik ben zeer tevreden dat u zelf al de intentie had om die opmerking te maken. Het is inderdaad een zeer terechte opmerking van FEBIAC en Touring.

De afgelopen vijftien jaar werd gediscussieerd over bijkomende parkings en over het al dan niet gratis parkeren, maar er is heel weinig gebeurd. Ik vind het zeer opmerkelijk dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest nu een plan opmaakt zonder echt veel aandacht te besteden aan de transitparkings hoewel ze van de problematiek op de hoogte zijn. Ik ben zeer blij dat u dat knelpunt in uw advies gaat opnemen. Het is van groot belang dat het in de intergewestelijke werkgroep wordt besproken. Ik vertrouw erop dat we bij de definitieve vaststelling van het plan tot in detail zullen zien wat Brussel en Vlaanderen gaan doen in het kader van de randparkings.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mevrouw Jans stelt terecht dat het een hele stap vooruit is dat er werk wordt gemaakt van het gewestelijk parkeerbeleid in Brussel. Terecht haalt ze de problematiek van de transitparkings aan.

Het spreekt vanzelf dat het een zaak is van de drie gewesten. Er komen waarschijnlijk parkings in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, het Vlaamse Gewest en het Waalse Gewest. Vanzelfsprekend moeten daaromtrent overlegmomenten worden georganiseerd. Ik heb er alle vertrouwen in dat de overlegstructuur tussen Brussel en Vlaanderen optimaal zal functioneren.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Minister, de honderdduizenden Vlaamse pendelaars die hier actief zijn, zullen u afrekenen op de beschikbaarheid van de transit- of overstapparkings. Met alle respect, voor de rest is elk gewest autonoom. Ook Brussel doet wat het wil op het vlak van parkeren. Ondanks alle mooie beloftes dreigt de pendelaar opnieuw in de kou te blijven staan. Hij heeft geen alternatief om zijn voertuig aan de gewestgrens veilig te parkeren en tijdig op het werk te geraken.

Het is niet alleen een zaak van die parkings te realiseren op grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest maar ook op grondgebied van het Waalse Gewest en in Vlaanderen. U zult daar werk van moeten maken en niet alleen bekommernissen uitspreken op het moment dat dat plan in werking treedt. Als de overstapparkings er niet komen, hebt u een probleem.

Minister Hilde Crevits: Problemen zijn er om te worden opgelost. We hebben dit in de commissie al ettelijke keren besproken. We moeten de principes duidelijk stellen.

In het gewestelijk parkeerplan voor Brussel zoals het nu is opgesteld, staat een beknopte beschrijving van de problematiek van de transitparkings zonder dat men in detail gaat treden. Voor mij hoeft niet alles in detail geregeld te zijn. We moeten wel de krachtlijnen kunnen vastleggen. We kunnen regels poneren, maar hoe gaan we ervoor zorgen dat Brussel voor de pendelaars goed bereikbaar blijft?

Ik ontken niet dat dat investeringen vraagt op het grondgebied van alle gewesten. Dat strookt perfect met onze Vlaamse visie. Het kan niet de bedoeling zijn dat wij op Brussels grondgebied gaan meebetalen aan parkings. Die vraag werd ook niet gesteld. Ik wil dat gerucht zeker uit de wereld helpen.

We zullen zeker ons part doen. U zult die inbreng kunnen lezen. Het overleg verloopt in een goede sfeer. Ik ga ervan uit dat we tot een consensus komen.

Mevrouw Lies Jans: Minister, het is heel belangrijk dat we ook in Vlaanderen onze verantwoordelijkheid nemen en dat we ervoor zorgen dat ook op ons grondgebied in de nodige parkings voorzien wordt. U hebt die intentie, maar die moet in concrete plannen uitmonden. Het is heel belangrijk dat er nu heel intensief overleg is, maar dat er ook resultaten volgen. Er is al jaren overleg, er wordt al jaren nagedacht, maar er werden nog geen concrete stappen gezet, en die zijn echt wel nodig voor de Vlaamse pendelaars.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de CREG-analyse betreffende de verwachte verdere toename van de prijs voor hernieuwbare energie

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, minister, mijn vraag is geïnspireerd door een artikel dat vandaag is verschenen in de zakenkrant L'Echo. De krant heeft haar naam niet gestolen, want ze heeft blijkbaar berichtgeving overgenomen die vorige week ook al in De Tijd stond. In feite brengen ze nieuws dat wij in onze commissie ook al hadden moeten of kunnen kennen, nieuws dat gebracht werd door de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas (CREG).

Er wordt gesteld dat als we het federale beleid inzake hernieuwbare energie voortzetten, we met een grote meerkost, minstens 1 miljard euro, zullen moeten rekenen, en dat zou voor de consument een kwart van het budget kunnen schelen. De krant L'Echo vraagt zich af hoe daarmee zal worden omgegaan.

Dat heeft in het Waalse landsgedeelte al aanleiding gegeven tot debat. Le Soir stelt dat de industrie wellicht wordt ontzien en dat het dus de gewone consument zal zijn, de kleine Waal en de kleine Walin, die zullen moeten betalen voor de meerkost, maar dat werd door uw collega, een groene minister van Ecolo, onmiddellijk ontkend. In Wallonië wordt het debat gevoerd naar aanleiding van de berichtgeving hierover.

Ik wou vandaag peilen hoe u daartegenover staat, rekening houdend met het feit dat een meerderheidspartner van u, met name de heer Bothuyne, daarover heel duidelijke stellingen heeft ingenomen. Het zijn ook de stellingen die ik ter zake wil verdedigen, want het kan toch niet dat een energiebeleid, een groenestroombeleid aanleiding geeft tot een meerkost voor de gewone burger? Wat wij willen is dat, één, de prijs betaalbaar blijft en dat, twee, de energiezekerheid ook gegarandeerd wordt.

Hoe gaat uw regering met deze laatste mededelingen om, minister?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Mijnheer Penris, u vraagt me nu natuurlijk naar mijn mening over de federale politiek. Ik zal er zeker op antwoorden, maar voor alle duidelijkheid: rechtstreekse impact op de kost die een federale overheid genereert op het vlak van hernieuwbare energie via de offshore windmolens, heb ik niet.

Ik houd natuurlijk wel contact en ik merk dat de federale overheid op een aantal vlakken stappen zet die wij ook al hebben gezet. Een daarvan is in geld voorzien uit de algemene middelen, de begroting, om voor een stuk de druk op de tarieven te verlichten. U herinnert zich dat we een aantal jaar geleden 50 miljoen euro uit de begroting hebben gehaald om de druk op de tarieven wat te verlichten. De federale overheid heeft daarvoor dit jaar in 40 miljoen euro voorzien, exacte besteding nog te bepalen. Ik reken er eigenlijk op dat men dit bedrag de komende jaren nog wat kan optrekken, onder meer dankzij de taks die Electrabel

moet betalen voor de ‘windfall profits’. Een tweede iets waarbij de samenwerking met de federale overheid goed loopt, is het stimuleren van de marktwerking. Men probeert ook federaal om de consument heel wakker te houden en te helpen bij het vergelijken van prijzen om zo de eindfactuur te laten zakken.

Dat neemt niet weg dat er, wanneer we heel België bekijken, nog redelijk wat kan gebeuren om prijsbewuster om te gaan met hernieuwbare energie. Dat we die hernieuwbare energie nodig hebben, dat staat buiten kijf. Het gaat om bevoorradingszekerheid, het tegengaan van de opwarming van de aarde en de positieve langetermijneffecten op de prijs, die al merkbaar zijn op de beurs, want daar met veel wind en zon, zakt de prijs zienderogen, zegt ook de CREG.

Maar, we moeten ook overal gaan naar kostenefficiënte systemen. In Wallonië bijvoorbeeld is dat voor de zonnepanelen nog niet het geval. Men discuteert daar inderdaad vandaag over de vraag wie welke last moeten dragen, in welke mate de steun moet dalen, of men wel of niet op een ander systeem moet overstappen, analoog aan dat van Vlaanderen. Ik sta natuurlijk ter beschikking om hun alle informatie te bezorgen die wij hebben. Ik weet dat er ook op federaal niveau een discussie bezig is op het niveau van interkabinettenwerkgroepen (IKW's) over de offshore, over de manier van ondersteunen en over de wijze van financiële doorrekening. Men spreekt er inderdaad ook over een vrijstelling, geheel dan wel gedeeltelijk, voor de energie-intensieve industrie, een beetje analoog aan wat wij in Vlaanderen proberen te doen.

Let wel, wij hebben ook de verdeling van lasten tussen bedrijven en gezinnen wat herbekeken, waardoor de druk op gezinnen tegelijk kon worden verminderd.

De heer Jan Penris: Minister, ik volg u een eindje. Uw groenestroombeleid is niet het onze, maar wij geven u het voordeel van de twijfel in dezen omdat u inderdaad een aantal maatregelen hebt genomen die de eindfactuur voor de consument beheersbaar houden.

U maakt me niet wijs dat u met uw federale collega, die een partijgenoot van u is, geen contacten hebt. De socialistische familie mag ter zake toch eens zijn verantwoordelijkheid opnemen. Uw partij zet op verschillende niveaus mee in op hernieuwbare energie, ook buitengaatsse windenergiewinning. U moet dan toch eens zeggen hoe dat zal worden verrekend. Ik herhaal, ik geef u het voordeel van de twijfel. In Wallonië voert men het debat. Ik hoop dat wij in dit huis ook een aanzet tot debat kunnen hebben.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Ik heb een kort vraagje dat aansluit bij wat de minister zegt, namelijk dat ze weet heeft van de IKW's die op federaal vlak lopen, en onder meer over de vrijstelling aan het brainstormen zijn. De heer Penris wijst daar ook op. Ik neem dan toch aan dat er contact en misschien zelfs overleg is met de gewesten.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, mijnheer Penris, de kosten voor hernieuwbare energie moeten goed in het oog worden gehouden. De betaalbaarheid van energie is belangrijk. Ik stoor me echter altijd aan dat eenzijdige verhaal van die kosten. U weet dat, mijnheer Penris. De overschakeling naar het hernieuwbare-energie-tijdperk zal geld kosten, net zoals het geld gekost heeft en investeringen geleverd heeft om het fossiele-energie-tijdperk en het kernenergie-tijdperk voor te bereiden.

Ik wil toch nog kanttekeningen maken. Volgens tal van rapporten van het internationale energieagentschap zijn de subsidies voor fossiele brandstoffen en kernenergie nog altijd een veelvoud van die voor hernieuwbare energie.

Mijnheer Penris, u moet ook rekening houden met de baten. Er zijn niet alleen kosten, er zijn baten op vlak van tewerkstelling, energiebevoorrading, energieonafhankelijkheid – dat moet

u toch zeer belangrijk vinden: Vlaanderen energieonafhankelijk! – en de vermeden gezondheidskosten. Alstublieft, neem het hele plaatje in rekening!

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Mijnheer Sanctorum, ik denk dat we allemaal voorstander zijn van een zo groot mogelijk aandeel groene energie in onze bevoorrading, maar bevoorradingszekerheid en betaalbaarheid zijn natuurlijk ook heel belangrijk voor onze gezinnen en onze bedrijven. Ik stel vast dat men op federaal niveau en in Wallonië hetzelfde debat voert zoals wij de voorbije jaren hebben gedaan. Wallonië wil tegelijk een vrijstelling voor de energie en voor de gezinnen. Eigenlijk mag dus niemand de factuur betalen, maar de factuur ligt daar wel op tafel. U moet de waarheid durven te vertellen. Ook Waals minister Nollet maakt dat op dit moment mee.

Ik merk dat op federaal vlak het debat wordt gevoerd om de iets te gulle steun aan de offshore aan te passen. Wij hebben het debat gevoerd. Vlaanderen is een voorbeeld met de aanpassingen die aan het groenestroombeleid zijn doorgevoerd. Minister, misschien kunt u ons al iets vertellen, nu we bijna twee maanden ver zijn in het nieuwe steunkader, hoe de investeringen op dit moment verlopen en of daarbij eventueel problemen worden vastgesteld.

Minister Freya Van den Bossche: Problemen stel ik alvast niet vast, mijnheer Bothuyne. Wat uw pleidooi betreft: natuurlijk moet er een juist niveau van ondersteuning zijn. We hebben in Vlaanderen geprobeerd dat evenwicht te vinden. Ik denk dat we daar vrij goed in zijn geslaagd. Andere vormen van energie die ondersteuning verdienen, zoals de windparken op zee, hebben een correcte vorm van ondersteuning nodig. Niet meer dan nodig, maar gewoon correct voldoende om een redelijke return te hebben op de investering en om te helpen die belangrijke doelstellingen voor hernieuwbare energie te halen.

Op dat vlak wil ik graag benadrukken dat wat de heer Sanctorum binnenbrengt in het debat, ook zeer belangrijk is.

Men kan natuurlijk kosten berekenen zoveel men wil, als men die kosten zeer eng definieert, dan gaan er nogal wat aspecten verloren. Zoals ook de heer Sanctorum zegt, wat met de vermeden kosten van een omschakeling in die energiesector, vermeden kosten op het vlak van gezondheid en milieuverontreiniging? Dan heb ik het nog niet eens gehad over de baten qua tewerkstelling, innovatie enzovoort. Dat is dus zeker een belangrijke inbreng in het debat. Ik denk dat we ons daar ook allemaal van bewust zijn.

Natuurlijk is er overleg, weliswaar met respect voor ieders bevoegdheden. Ik ben ook niet gaan vragen of wij mochten doen wat wij wilden doen in dit halfroond. Vanzelfsprekend heb ik de collega's altijd correct geïnformeerd. We wisselen bezorgdheden uit. Het zal ook geen geheim voor u zijn dat de lijn naar mijn federale collega van Consumentenzaken veel korter is dan de lijn naar mijn collega van Energie. Ik tracht dus vanzelfsprekend veel van mijn bezorgdheden ook via die lijn door te geven. Ik heb toch de indruk dat dit een vrij handige weg is.

Ik heb wel het gevoel dat er nogal wat bezorgdheid is over dit thema. Ik denk aan de bevrozing van de prijzen die er federaal is geweest. Er is de V-test, die men in gemeentehuizen is gaan afleveren. Er is ook de wil om, op vraag van dit halfroond, eens na te denken over de prijszetting van de gedumpte klanten bij de netbeheerders van de federale overheid. Ook de federale overheid moet een vrij moeilijke begrotingsoefening maken, maar toch wordt er 40 miljoen euro uit de begroting gehaald om de prijs te drukken. Het is vanzelfsprekend afwachten wat men doet met die offshore. In welke mate gaat men daar naar een kostenefficiënt systeem, en hoe verdeelt men dan die kosten? Ik pleit voor een zo groot mogelijke efficiëntie en een rechtvaardige verdeling van de kosten. Wat uit de algemene middelen kan komen, moet het liefst daaruit worden gehaald. Voor de rest moet men oog hebben voor de precaire situatie van veel gezinnen en voor de tewerkstelling in dit land. Dat zijn toch twee bezorgdheden die mee in ogenschouw moeten worden genomen.

Ik neem aan dat we het hierover nog zullen hebben in de commissie, als we eenmaal weten welke richting de federale overheid verder uitgaat. Dat heeft immers vanzelfsprekend ook een impact op de Vlaamse energierekening. Ik zal u van mijn kant ook op de hoogte houden van elke mogelijke evolutie.

De heer Jan Penris: Voorzitter, de heer Sanctorum heeft een punt: de vergroening van onze energiesector heeft een aantal interessante aspecten. Mijnheer Sanctorum, in tegenstelling tot uw partij is mijn partij echter in de eerste plaats een sociale partij. Wij willen dat energie voor alle mensen, onze eigen mensen, betaalbaar blijft. Wij moeten geen groene fetisjen opbouwen om dan onbetaalbare rekeningen gepresenteerd te krijgen. Ik hoop dat de minister mee in onze richting gaat. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het pleidooi van de minister voor grotere klassen, naar aanleiding van zijn studiereis naar Canada

De voorzitter: Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Voorzitter, minister, geachte leden, we hebben natuurlijk heel wat gelezen over de Canadareis. Ik zal daar niet te veel vragen over stellen. Ik mag dat trouwens niet van de voorzitter. Dat heb ik althans begrepen. Ik heb immers begrepen dat daarover al heel wat vragen naar de commissie zijn gestuurd. We zullen daar dus uitgebreid van gedachten kunnen wisselen. Minister, ik vond dat er ook niet zoveel wereldschokkends uit kwam, maar één aspect heeft me toch wel verrast, namelijk het standpunt over grotere klassen.

Dat heeft me om diverse redenen verrast. Aan de vooravond van een onderwijshervorming lijkt dit me om te beginnen toch wel een bijzonder standpunt, waarmee u de leerkrachten veeleer op de kast zult jagen. Verder zegt u dat de scholen daar autonoom over kunnen beslissen. Dat begrijp ik ook wel. Die autonomie hebben ze nu al, dus waarom is dat dan een item? Ik ben echter vooral verbaasd als ik deze uitspraak naast vroegere uitspraken leg, uit de periode toen we het hadden over extra geld voor de omkadering voor het basisonderwijs. Toen werd altijd het argument aangehaald dat dit het mogelijk zou maken de klassen in het basisonderwijs te verkleinen. Telkens als kleuteronderwijzers of directeurs voor de camera of in de pers vroegen dat er kleinere klassen zouden komen, zei u dat er geld zou komen om die klassen kleiner te maken.

Nu maakt u dus een complete ommezwaai. U zegt dat grotere klassen nu toch wel aan de orde zijn. Wat dat betreft, schijnt u in Canada dan toch wel het licht te hebben gezien. Ik denk dus dat ik u een dienst bewijs door deze vraag te stellen. Ik geef u de gelegenheid om te verklaren waarom nu plots die ommezwaai zo dringend nodig is. Ik ben dus heel erg benieuwd.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, ik had gehoopt dat mevrouw Vanderpoorten of mevrouw Meuleman of iemand anders deze vraag zou stellen. Ik was ook verbaasd toen ik De Standaard las. Ik dacht: “Tiens, heb ik de scholen de raad gegeven om te komen tot grotere klassen? Dat herinner ik mij toch niet?”

Wij zijn inderdaad in Canada geweest. Dat was overigens zeer leerzaam. Wij stelden er inderdaad vast dat de standaardklas er 30 tot 33 kinderen omvat en dat zij minder leerkrachten hebben, maar dat tegelijkertijd die leerkrachten in vergelijking met ons veel individueler en meer op maat met die kinderen kunnen werken. Dat is een vaststelling die iedereen heeft kunnen doen: de journalisten, ikzelf, de delegatie. Er is een manifest verschil.

Men heeft mij toen gevraagd wat ik van die grotere klassen vind. U hebt mijn antwoord gelezen in de krant. Ik zei dat er geen wetenschappelijk onderzoek is dat aantoonde dat grotere klassen minder goede resultaten zouden geven. Dat gaat tegen het buikgevoel van de Vlaming in. Die denkt dat kleinere klassen beter zijn, terwijl wetenschappelijk onderzoek uitwijst dat het geen verschil maakt. Ik heb ook gezegd dat bij ons de context anders is. Dat staat ook in het artikel. We gaan dat dus niet invoeren. Maar het behoort tot de autonomie van de scholen als zij dat zo willen organiseren. Als ze dat kunnen organiseren, ben ik er niet tegen. Op één voorwaarde: dat de leerkrachten die vrijkomen, worden ingezet voor individuele begeleiding van kinderen. Dat is het enige wat ik heb gezegd. Dat is een heel neutraal standpunt, van een vaststellende orde.

Dus was ik een beetje verbaasd in de krant te lezen – maar u weet hoe dat gaat in tijden van nieuwsmanagers – dat er plotseling een actieve invulling van die vaststelling was gemaakt en dat ik raad gaf aan scholen. Ik ben dan ook blij dat u mij de kans geeft om duidelijk te stellen dat ik in dezen geen enkele raad geef, en dat ik er niet per definitie tegen ben dat er grotere klassen komen, op voorwaarde dat dat goed georganiseerd kan worden, dat het in het belang van de kinderen is en dat het leidt tot een meer individuele begeleiding en benadering van kinderen die het nodig hebben. Ik heb niets meer en ook niets minder dan dat gezegd. U hoeft zich dus geen zorgen te maken.

Er is dus geen ommezwaai. Uit die studie blijkt ook dat het wel enig effect kan hebben voor de kleuterklassen. Aangezien wij met onze maatregel vooral de kleuterklassen hebben geïmplementeerd, is dat perfect in lijn. Maar nogmaals, er is geen wijziging van het beleid ter zake.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Minister, het is natuurlijk niet min als een journalist van een kwaliteitskrant u deze woorden in de mond legt. *(Opmerkingen van minister Pascal Smet)*

Ik heb het in verschillende kranten gelezen. Misschien neemt de ene krant het dan verkeerd van de andere krant over. De website van Knack maakt er zelfs een titel van. Dat is toch niet onbelangrijk.

U voert altijd een pleidooi voor een binnenklasdifferentiatie. Ik vraag mij af hoe men dat moet aanpakken met grotere klassen. Dat is misschien voer voor een verder debat. Maar ik begrijp de consequentie toch niet van wat nu zo in de media komt.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Minister, wij hebben de reisverslagen met heel veel belangstelling gelezen. Met mijn slecht karakter zeg ik: “Verdorie, de commissie Onderwijs heeft twee jaar geleden het verkeerde continent gekozen. Blijkbaar zit de mosterd niet in Azië, maar komt de mosterd van Canada.”

Wij gaan in elk geval met heel veel belangstelling het debat verder aan over een aantal zaken die daar geleerd zijn en die we in de verslagen hebben kunnen lezen.

Ik wil vragen om van de klasgrootte geen fetisj te maken. Je moet een onderscheid maken naargelang van de leerlingen met wie je werkt. De klasgrootte is niet eenduidig. Maar het moet werkzaam zijn voor leerkrachten en de leerlingen moeten de optimale terugvloei krijgen.

Mevrouw Vanderpoorten, het is heel belangrijk dat we voldoende mensen kunnen inzetten. Ik stel vast dat in Vlaanderen op de loonlijst van Onderwijs heel veel mensen staan die niet altijd in de klassen bezig zijn. Daar hebben we een aandachtspunt.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Voorzitter, de minister heeft daarnet zijn eigen uitspraak geciteerd. Ik zal dat nog eens herhalen. Hij heeft letterlijk in de krant het volgende gesteld:

“Het is bewezen dat de grootte van de klas geen invloed heeft op de leerprestaties. Dat creëert mogelijkheden.”

Het is niet de eerste keer dat hij zoiets zegt. Naar aanleiding van zijn bezoek aan Korea is in de kranten een gelijkaardig artikel verschenen. Ook toen ging het om de grootte van de klassen.

Ik vind deze uitspraak op zich toch wel misleidend en misschien wat onvoorzichtig en kort door de bocht. Het wetenschappelijk onderzoek is veeleer genuanceerd. Het toont onder meer aan dat dit punt op jonge leeftijd wel belangrijk is en wel een invloed kan hebben. Het gaat dan om kleuters en kinderen in het lager onderwijs. Wat kinderen op een latere leeftijd betreft, zou een nieuw Zweeds onderzoek aantonen dat bepaalde groepen het achteraf beter doen in het leven. Het is allemaal twijfelachtig en niet zo eenduidig als de minister de zaken voorstelt.

Hier zijn bovendien een aantal voorwaarden aan verbonden. Er is behoefte aan excellente en zeer goed ondersteunde leerkrachten die andere dingen kunnen doen. Ik vind de uitspraak van de minister misleidend en ongelukkig. Misschien heeft hij het zo niet bedoeld. Ik ben blij dat hij alles nu van op het spreekgestoelte wat nuanceert.

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Voorzitter, ik zou me bij de woorden van mevrouw Meuleman willen aansluiten. Volgens haar is de uitspraak van de minister misleidend en onvoorzichtig.

Blijkbaar heeft de minister de mosterd nu in Canada gehaald. Ik vraag me trouwens af waarom hij plots voor Canada heeft gekozen. Naar aanleiding van vragen om uitleg in de commissie zal hierover allicht nog uitleg verstrekken.

De minister moet opletten en eraan denken dat we systemen uit andere landen niet selectief kunnen overnemen. We kunnen geen volledig onderwijssysteem overnemen. We kunnen dit echter ook niet gedeeltelijk. Op dat vlak volg ik mevrouw Meuleman. De uitspraak van de minister wordt hierdoor misleidend. De grootte van de klassen in Canada is immers verbonden met andere zaken die in de krant niet worden aangehaald.

Het is natuurlijk mogelijk dat wij de krant elke keer verkeerd lezen. In dat geval zou ik de minister willen aanraden zijn delegatie van journalisten de volgende keer beter te screenen. Dit moet er dan toe leiden dat hij in de krant correct wordt weergegeven.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Voorzitter, de minister is in een school op tocht geweest met een jongen, die door een student success teacher was begeleid. Daardoor had die jongen zijn passie gevolgd en had hij – hoewel zijn ouders hem liever een universitaire opleiding lieten volgen – voor de bouw gekozen. Dat is een van de uitdagingen waar wij voor staan en waarover we het in de commissie al vaak hebben gehad.

Minister, hoe kunnen we de talenten van jongeren ontdekken en volgen? Vallen die student success teachers onder de door u aangehaalde individuele begeleidingen? Leerkrachten kunnen niet enkel meer voor de klas staan. Er is ook meer tijd voor individuele begeleidingen. Ziet u er graten in dat model, bijvoorbeeld in samenwerking met de centra voor leerlingenbegeleiding, in de Vlaamse onderwijscontext te gebruiken?

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, twee jaar geleden was Azië, meer bepaald Zuid-Korea en China, het lichtend voorbeeld. Nu is het Canada. Ik hoop dat de minister niet al te veel meer op reis gaat. Het zou anders wel heel verwarrend kunnen worden. We zouden niet meer weten wat nu het voorbeeld is dat we moeten volgen.

Ik stel vast dat de minister het Vlaams Parlement nodig heeft om met betrekking tot krantencommentaren en uitspraken in de krant de puntjes op de i te zetten. Ik geloof dat de minister tijdens zijn reizen ook werkt. Hij moet dat niet in de krant laten opnemen. Ik zou hem in de toekomst echter liever het debat met het Vlaams Parlement en niet in de krant zien voeren. In dat geval zou hij zich ook niet voor eventuele uitspraken in de krant moeten komen verantwoorden.

Minister Pascal Smet: Het blijft interessant te zien wat er in Azië gebeurt. Al die Aziatische landen maken enorme sprongen voorwaarts. Indien we niet opletten, duwen ze alle Europese landen binnen enkele jaren uit de top tien van het Programme for International Student Assessment (PISA).

Hoewel Canada een veel groter land dan het onze is, is het ook een vergelijkbaar land. Dit geldt in het bijzonder voor de provincie Ontario. Daar waren ook grote problemen aanwezig. Op enkele jaren tijd is in het systeem ingegrepen. Er zijn doelstellingen geformuleerd. Het secundair onderwijs is hervormd. De leerkrachten zijn anders benaderd. Dat is net wat wij ook doen.

Een Canadees minister heeft dit opgemerkt en heeft me gesuggereerd naar Canada te komen. Ook anderen hebben dit gesuggereerd. We zijn volop bezig met de hervorming van het secundair onderwijs en met het loopbaanpact voor leerkrachten. Het leek me dan ook nuttig nog even een heel succesvol voorbeeld, met name Ontario, te bezoeken.

Omwille van de taalproblematiek ginds heb ik ook Québec bezocht. Ook daar vielen interessante ideeën te rapen. Daar zullen we het in de toekomst ongetwijfeld nog over hebben.

Dit zijn in elk geval de redenen waarom we naar Canada zijn gegaan.

Mijnheer Wienen, het is belangrijk te vergelijken met andere landen omdat je zo je eigen systeem kunt bekijken.

Mevrouw Van Steenberge, uiteraard is de context anders en moet je niet klakkeloos overnemen. Je moet niet iets uit zijn context nemen, je moet alles in zijn context zien. Dat heb ik trouwens in een van die artikelen gezegd. Ook in het artikel van De Standaard staat het woord 'context' heel uitdrukkelijk.

Als je in Canada bent, doe je een aantal vaststellingen. Als je objectief waarneemt, kun je er niet omheen dat de klasgrootte verschilt in vergelijking met ons. Als er journalisten bij zijn, is het niet meer dan normaal dat je een antwoord geeft op de vragen die ze stellen. Het was een heel genuanceerd antwoord. Dat merk je ook als je het artikel leest. Het probleem is dat titels boven artikels worden geplaatst en die titels weerspiegelen niet de inhoud van het artikel. Dat is hier opnieuw het geval. Daar zit een hele commerciële logica achter, daar kan ik niet in tussenkomen, dat is de vrijheid van de pers. Maar hier is dat opnieuw gebeurd. Als je leest wat ik heb gezegd, staat er niets verkeerd. Het is bijzonder genuanceerd. We krijgen overigens heel wat reacties van leerkrachten die dat ook bevestigen. Er zijn ook leerkrachten die daar vragen bij stellen. De heer Van Dijck heeft gelijk, het hangt af van de context, van de aard van de leerlingen, hoe je ermee omgaat via differentiatie, en hoe je individuele leerlingen begeleidt.

Mevrouw Poleyn, het klopt dat een van die individuele leerkrachten een success teacher was. Dat was een leerkracht per school. Voor al die leerlingen waren er heel veel, die de leerlingen probeerden te begeleiden. Maar er is ook nog andere individuele begeleiding, bijvoorbeeld als kinderen problemen thuis of andere problemen hebben. Dan probeert men die snel te detecteren alvorens ze overslaan naar schoolresultaten. Ook dat kan in schoolverband gebeuren. Dat is wat we met individuele benadering ook bedoelen. Het is niet alleen wat de directe schooldifferentiatie in het overmaken van lesinhoud betreft, maar ook in het begeleiden van leerlingen en het maken van keuzes. Dat is heel belangrijk.

Er is dus geen beleidswijziging, mevrouw Vanderpoorten. Ik ben het niet met u eens. Ik heb er geen enkele behoefte aan om van de klasgrootte plots een beleidsissue te maken. Dat is zelfs niet aan de orde. We hebben andere beleidsissues. Alleen moet je, als minister of beleidsverantwoordelijke, als een buikgevoel niet klopt, de verantwoordelijkheid durven nemen en de eerlijkheid hebben om dat te nuanceren. Dat is het enige wat ik hier heb gedaan. Ik heb erkend dat het buikgevoel zegt dat kleinere klassen beter zijn. Wetenschappelijk onderzoek toont aan dat dat heel weinig effect heeft. Als er al effect is, is het indirect effect. Dan slaat het indirect effect op kinderen uit bepaalde doelgroepen en niet op alle kinderen.

Het is dus heel beperkt en dat is het enige wat ik heb willen zeggen. Nogmaals, het is de autonomie van de scholen om dat te doen.

Mevrouw Meuleman, ik ben het met u eens dat in zo'n systeem de leerkrachtenondersteuning heel belangrijk is. Wat ik uit Canada opnieuw meeneem – en dat is het meest fundamentele waar Vlaanderen voor staat –, is dat als je alle uitdagingen wilt opnemen, je een voldoende grote bestuurlijke schaal in de school moet hebben en dat een grote bestuurlijke schaal niet in tegenstrijd is met een individuele identiteit van een school. Die twee zijn niet tegenstrijdig. Dat hebben we heel duidelijk opnieuw gezien in Canada. Zij hebben bevestigd dat het bestuurlijk vermogen, het beleidsvoerend vermogen van een school in voorbereiding, ondersteuning van leerkrachten en in organisatie essentieel is. In de uitdagingen waar we in Vlaanderen voor staan, is dat een van de belangrijke systeeminterventies die we moeten doen.

We zullen daar in de commissie nog verder over praten. Ik heb in een krant of in Knack gezegd dat we de mooiste systeeminterventies mogen doen, maar dat het uiteindelijk in de klas moet gebeuren. Dat betekent dat de leerkracht moet worden ondersteund en voorbereid op zijn taak. Dat vergt een organisatie en een professionalisering. Dat was heel duidelijk in Canada. Het zal ook meer meten vergen. Ook dat is een issue dat niet zo evident is. Al die dingen zullen we meenemen, en daarmee zullen we hopelijk op heel korte termijn landen.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Minister, bedankt voor de nuancering, want dat is het allerbelangrijkste. In onderwijs is zelden iets wit of zwart. Meestal zitten we ertussenin of moeten we nuanceren. Dat moet de les zijn die we hieruit trekken: we moeten altijd nuanceren, ook de pers.

Ik ontmoet veel leerkrachten die heel snel op de kast zitten als ze zoiets horen en daar is niemand bij gebaat. Het debat wordt zeker voortgezet in de commissie.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over problemen bij de toepassing van het gewijzigde Energiebesluit, wat betreft scholenbouwprojecten

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, minister, collega's, in het Belgisch Staatsblad verscheen het besluit van de Vlaamse Regering van 28 september om het Energiebesluit te wijzigen. De specifieke inhoud – waar ik hier aandacht voor vraag – zegt dat nieuwe schoolgebouwen en nieuwe gebouwen in het algemeen, een behoorlijke hoeveelheid hernieuwbare energie moeten opwekken. Dit besluit gaat in op 1 april 2013. Voor schoolgebouwen en kantoorgebouwen van openbare diensten gaat dit besluit al in op 1 januari 2013 voor deze die na deze datum nog een bouwvergunning moeten aanvragen.

Minister, dit besluit is genomen zonder enig overleg met de onderwijsverstrekkers. Uiteraard heeft dit voor onderwijs bijzonder grote consequenties, niet het minst op financieel vlak. Ik geef twee voorbeelden. De DBFM-projecten (Design, Build, Finance, Maintain) die al lopen

en waarvoor de bouwvergunningen nog moeten worden aangevraagd, worden plots geconfronteerd met een veel hogere factuur, hoewel de contracten reeds zijn afgesloten en men reeds heeft moeten schrappen om het bedrag te verminderen. Er is toch wel een grote contradictie. Er zijn ook de wachtlijsten voor ongeveer 2,5 miljard euro. Het tweede deel van 2001 moet nog worden behandeld en al de jaren die daarna komen. Opnieuw wordt de wachtlijst financieel zwaarder gemaakt door deze bijkomende reglementering.

Minister, waarom is er hier geen voorafgaand overleg over? Is het niet beter eventjes het luik voor onderwijs uit te stellen zodat u kunt nagaan welke financiële middelen er zijn om deze bijkomende verplichtingen waar te maken?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Een paar dagen geleden is me gesignaleerd dat de onderwijsverstrekkers daar vragen over stellen. Het is eigenlijk een dossier van collega Freya Van den Bossche, want het is een energiedossier. Het is geen besluit dat wij hebben genomen, het is een besluit dat trouwens geldt voor alle bouwwerken in Vlaanderen. Het klopt dat het vanaf 1 januari 2014 in principe in werking treedt, met een aantal uitzonderingen vanaf 1 januari 2013 waaronder schoolgebouwen.

Het besluit bevat ook nog een andere uitzonderingsprocedure: men kan een uitzondering vragen. Ik heb met collega Van den Bossche contact opgenomen om een uitzondering uit te werken. Er is een principieel akkoord over. De komende dagen zullen we met de onderwijsverstrekkers en met collega Van den Bossche samenzitten om een bevredigende oplossing voor onderwijs te vinden.

De heer Jos De Meyer: Het is belangrijk dat er overleg zal zijn, laat dat duidelijk zijn, maar de brief vanuit de onderwijskoepels is verstuurd op 5 december.

Minister Pascal Smet: Er is blijkbaar iets misgelopen.

De heer Jos De Meyer: Het zou me verrassen, want hij is ook naar andere ministers gestuurd, onder meer naar uw collega Van den Bossche. Het zou me verrassen als al deze ministers de brief te laat zouden hebben gekregen. Desalniettemin is het belangrijk dat er zal worden op ingegaan. Ik hoop dat er snel voor het onderwijs een uitzondering wordt gemaakt zodat vooraf het nodige overleg kan worden gepleegd, want u moet me anders eens zeggen hoe u dit financieel allemaal in orde zult brengen.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, het is toch een omzetting van Europese richtlijnen? Het is toch al veel langer dan vandaag geweten. Ook de startdatum van 1 januari 2013 voor openbare en schoolgebouwen staat al zeer lang op de website. We wisten dat het eraan kwam. Ik vraag me af waarom we niet geanticipeerd hebben. U wist bij de start van de DBFM-operatie ook dat we daaraan zouden moeten voldoen. Waarom is het op dat moment niet meegerekend in de beslissing?

Minister Pascal Smet: Nogmaals, ik kan niet voor mijn collega Van den Bossche antwoorden. We zullen het samen bekijken en nagaan welke oplossing, binnen de algemene regeling uiteraard, er kan worden gevonden. Dat overleg zal de komende dagen plaatsvinden.

De heer Jos De Meyer: Mijn grote vrees is dat we met dezelfde middelen steeds minder gaan doen. Heeft dat bijvoorbeeld consequenties voor de dossiers rond capaciteitsproblemen die u aan het goedkeuren bent? Drie weken terug hebben we er hier nog een gesprek over gehad. Zal dat budget voldoende zijn als die nieuwe dossiers ook moeten voldoen aan deze regelgeving? Moet dit dossier dan nog eventjes terugkomen? En moet u dan ook nog meer middelen hebben voor capaciteitsproblemen?

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Fatma Pehlivan tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de UNICEF-studie betreffende gelijke kansen op school

ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de UNICEF-studie betreffende gelijke kansen op school

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Voorzitter, minister, collega's, voor heel wat maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren is de school een waar hindernissenparcours, dat kwetst en uitsluit. Die uitspraak komt uit een rapport van UNICEF België, dat onderzoek gevoerd heeft naar de sociale ongelijkheid in ons onderwijs. Het rapport, minister, is gebaseerd op getuigenissen van een duizendtal jongeren tussen 6 en 18 jaar oud.

De kinderrechtenorganisatie trekt terecht aan de alarmbel. Niet aanleg en talent zijn bepalend voor de leerprestaties, maar de socio-economische situatie van jongeren. Dat is niets nieuws, minister. U kent de situatie ook wel. De kans dat leerlingen met lager opgeleide ouders in het buso terechtkomen, is vier keer groter dan bij kinderen van hoger opgeleide ouders. Samengevat: het onderwijssysteem houdt, ondanks alle inspanningen in het kader van gelijke onderwijskansen (GOK), de sociale ongelijkheid in stand.

Wat ook opvalt, maar evenmin nieuw is, is dat de leerkrachten een heel belangrijke rol spelen bij de beeldvorming en de motivatie van de leerlingen. De verhalen van de jongeren geven echter aan dat er een zeer grote kloof is tussen de jongeren en de leerkrachten. UNICEF geeft een zevental aanbevelingen. We zullen het rapport bespreken in de commissie, maar ik zou graag al vernemen hoe u die aanbevelingen evalueert. Hoe zult u de kloof tussen leerlingen en leerkrachten aanpakken?

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Voorzitter, minister, collega's, mevrouw Pehlivan heeft het onderwerp al ingeleid. Het onderzoek bevat inderdaad geen nieuwe elementen. In andere onderzoeken is al duidelijk tot uiting gekomen dat gelijke kansen in ons onderwijs nog een ernstig werkpunt vormen.

We kunnen ook niet stellen dat er vanuit de overheid nog geen inspanningen geleverd zijn. We hebben in het verleden al ernstige inspanningen geleverd. We hebben scholen extra middelen gegeven om een gelijkekansenbeleid te voeren. Toch moeten we vaststellen dat wij met een probleem blijven zitten. Vanuit een totaal andere invalshoek wijst UNICEF België ons daar opnieuw op. Zij doen een aantal aanbevelingen en vragen om het beleid kracht bij te zetten. Ik heb dezelfde vraag als mevrouw Pehlivan. Op welke manier zult u het beleid bijsturen? Wat gaat u met de aanbevelingen uit het rapport van UNICEF doen?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Mevrouw Helsen, u zegt zelf terecht dat de overheid al heel wat beleidsinspanningen heeft gedaan. Uiteindelijk gebeurt het in de klas. Veel van wat wordt gezegd, heeft betrekking op de wijze waarop les wordt gegeven en met kinderen wordt omgegaan. Dat is een uitsluitende verantwoordelijkheid van de school en van de inrichtende macht en valt dus onder de pedagogische vrijheid.

Ik ben het ermee eens dat meer van hetzelfde ons niet vooruit zal helpen. Dat is een van de redenen waarom deze regering heeft beslist om het PIEO-experiment (Project Innoveren en Excelleren in Onderwijs) in Antwerpen, Brussel, Gent en de mijnstreek op te starten. In het basisonderwijs gaan we op basis van een aantal ervaringen die in de scholen aanwezig zijn,

proberen te komen tot een nieuw pedagogisch model dat vertrekt vanuit de leefwereld van de kinderen zonder dat de doelstellingen worden verlaagd, meer nog, waarmee de doelstellingen beter worden bereikt. Dat is een belangrijk ingreep.

Een tweede belangrijke ingreep is dat we meer data ter beschikking zullen stellen van de scholen in de toekomst. Die uitrol zal vanaf het najaar van dit jaar beginnen in het kader van het kenniscentrum waardoor scholen ook beter kunnen zien wat het effect van hun beleid is. Scholen moeten in de toekomst nog beter kunnen zien wat ze al dan niet bereiken in het kader van de leerwinst en van het bereiken van eindtermen.

In Canada vertrekt men vanuit een basisopstelling waarbij het onderwijssysteem zich aanpast aan de kinderen en de kinderen zich niet moeten aanpassen aan het onderwijssysteem. Ook daar kunnen we wat uit leren. Dat betekent dat als kinderen anders worden, de manier waarop wordt lesgegeven ook anders moet worden. Dat wil niet zeggen dat men de lat lager moet leggen. Een topadviseur van de Canadese eerste minister zei overigens: “Raising the bar and closing the gap.” Dat is wat we ook moeten doen bij de hervorming van het secundair onderwijs: de lat hoger leggen en de kloof dichten. Dat geldt voor het basisonderwijs en voor het secundair onderwijs.

Het gaat ook heel vaak over het welbevinden van kinderen, over hoe kinderen worden aangesproken en erkend. De sleutel is daar opnieuw een verdere en betere ondersteuning van de leerkrachten. Dat kan alleen maar door een betere professionalisering van de scholen, door het beleidsvoerende vermogen van de scholen op te trekken en door de goede ervaringen in alle klassen te laten doordringen. Vandaar dat die systeemgreep van scholenassociaties of scholengemeenschappen essentieel is.

Samengevat heeft de overheid al heel wat beleidsinitiatieven genomen. Het komt erop aan om dit in de klassen verder ondersteund toe te passen en daarbij te vertrekken vanuit de leefwereld van de kinderen zonder dat de lat daarbij lager wordt gelegd.

Het is belangrijk voor het welbevinden van de kinderen, het gaat ook vaak over nieuwe Belgen, dat er maximaal wordt ingezet op de talenkennis in het onderwijs vanaf jonge leeftijd. Ook dat heb ik in Canada geleerd. De kinderen die in aparte klassen een taal leren, voelen dat helemaal niet aan als een segregatie. Zij zijn daar zelfs heel bij mee. Ik heb daar gesproken met kinderen die in de onthaalklassen zitten of zaten, alsook met ouders en leerkrachten en allen zijn zij daar onverdeeld positief over. Dat weerspiegelt zich in de schoolresultaten en het welbevinden van die kinderen.

Deze regering heeft al een aantal stappen gezet in die richting. U hebt misschien gelezen dat ik dit opnieuw aan de regering wil voorleggen. Ik wil nagaan of we niet verder moeten gaan op basis van dat Québec-model.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Minister, ons onderwijssysteem dient om mensen op te leiden en kinderen hun talenten te laten ontwikkelen. De overheid geeft daar middelen voor. We kunnen het ons niet permitteren talenten onbenut te laten.

U hebt gelijk wanneer u zegt dat we ons niet kunnen mengen in het pedagogisch systeem van de onderwijsverstrekkers. Maar we kunnen ons wel mengen in de middelen die wij verstrekken. Het wordt tijd dat we nagaan hoe de middelen worden besteed, wat de leerwinst is en welke resultaten dit zal opleveren.

Ik vind, zoals mevrouw Helsen zegt en zoals we in de commissie al vaak hebben besproken, dat we het niet van ons kunnen afschuiven door te zeggen dat het de pedagogische vrijheid is van de onderwijsverstrekkers. Hoe ze het doen, maakt mij niet uit, maar ze moeten wel resultaten boeken. Het wordt tijd dat we gaan kijken welke resultaten het oplevert, in het belang van de samenleving en in het belang van alle, maar dan ook alle kinderen.

Mevrouw Kathleen Helsen: Dank u wel, minister, voor het antwoord. U zegt dat het veld zelf een belangrijke verantwoordelijkheid heeft, dat we als overheid maatregelen hebben

genomen en er niet zo veel meer mogelijk is. Ik denk dat dat wel het geval is. U zegt dat we beperkingen hebben, maar toch geeft u bijvoorbeeld aan dat de professionalisering van de leerkrachten vorm moet krijgen. Op dat vlak blijft u algemeen, terwijl ik vind dat we moeten bekijken hoe we dat als overheid kunnen stimuleren. We stellen vast dat het een probleem is op het terrein. U zult als minister initiatieven moeten nemen om op het terrein tot die professionalisering te komen. Gewoon zeggen dat het belangrijk is, verandert niets.

Een ander punt waarop ik wil reageren, gaat over het kader dat we creëren. U zegt zelf dat we veel meer moeten vertrekken vanuit het kind, toch creëren we als overheid vaak heel strakke kaders. We bepalen hoeveel weken een taalbad mag worden georganiseerd. Als u echt kindgericht wilt werken, kijkt u naar de reële noden van het kind op dat moment en bouwt u de flexibiliteit in om daarop in te spelen. Hetzelfde geldt voor bijkomende ondersteuning voor leerlingen met bijzondere noden. Ook daarvoor bepalen wij in uren en in jaren wat mogelijk is. UNICEF zegt ook heel duidelijk dat de kaders te strak zijn en dat we ze moet flexibiliseren.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Minister, het document dat UNICEF heeft afgeleverd is waardevol, maar het is vooral gebaseerd op een bevraging bij jongeren. Daarnaast moeten we ook andere elementen leggen.

Er is al heel wat studiewerk gebeurd, er zijn ook heel wat internationale rapporten, waaruit blijkt dat de inspanningen die we in Vlaanderen leveren, niet zomaar onder de mat kunnen worden geveegd. In het TIMSS-rapport (Trans- and International Mathematics and Science Studies) lees ik dat de familieachtergrond sterke effecten heeft, zowel in Amerika als in Europa, maar in Frankrijk en in Vlaanderen wordt de gelijkheid in de prestaties van studenten het sterkst benaderd. Er zijn nog andere citaten, ik heb daar de tijd niet voor.

Maar zoals u in Canada hebt kunnen vaststellen, minister, moeten we er heel veel aandacht voor hebben dat bij sociale achtergrond de taalachterstand een belangrijke factor is. Uit vergelijkingen blijkt dat kinderen uit zowel een lage SES-achtergrond als een hoge met dezelfde taalgegevens in Vlaanderen een vrij sterk gelijkende uitstroom hebben in het secundair onderwijs. We moeten het probleem juist weten te duiden.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Wat mij opviel in de samenvatting in het persbericht van UNICEF, is dat er wordt benadrukt dat we ons vooral moeten inschakelen in een logica op lange termijn, dat we resoluut werk moeten maken van degelijke maatregelen die structureel de wortels van de problemen aanpakken en niet alleen de symptomen bestrijden. Het is belangrijk dat er wordt op gehamerd dat we niet met experimenten en projecten moeten proberen gelijke kansen aan te pakken, maar echt structureel. Dan lijkt het me evident dat de overheid wel een heel grote rol te spelen heeft en verantwoordelijkheid draagt.

Ik vind dat ook terug in de aanbevelingen van UNICEF: ondersteuning van de leerkrachten, een brede school, zittenblijven vermijden, inzetten op de beginjaren. Dat zijn stuk voor stuk aanbevelingen waarvoor de overheid toch een zeer belangrijke en doorslaggevende verantwoordelijkheid draagt. De overheid, en u als minister van Onderwijs, moet dit rapport ter harte nemen.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Wim Van Dijck: Ik zou het rapport van UNICEF België – of moet ik zeggen UNICEF Belgique – en vooral de commentaren van de zogenaamde kinderrechtsofficier toch met een grote korrel zout nemen. Het kan uiteraard altijd beter, maar wie ontkent dat ons Vlaams onderwijs al jaren zorgt voor sociale promotie van grote groepen leerlingen, die is gewoon ter kwade trouw. Botweg stellen – zoals de kinderrechtsofficier gedaan heeft – dat ons onderwijs niet fair is, is meer dan een brug te ver. En daarbij dan nog de schuld bij de

leerkrachten leggen, dat is volgens mij wraakroepend. Het stoort mij ook dat de minister UNICEF in dit laatste punt gedeeltelijk volgt. Dit rapport helpt ons niet vooruit, wel integendeel. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Ik sluit mij aan bij wat Mevrouw Pehlivan heeft gezegd. Ik ben het helemaal met haar eens. We kunnen zoveel lessen trekken als we willen uit studiereizen naar Canada, we kunnen zoveel decreten schrijven als we willen, als het op het veld niet wordt gerealiseerd, zijn we daar natuurlijk niets mee. Ondertussen steekt de Vlaamse Gemeenschap ongelooflijk veel geld in ons onderwijs. We komen dan uit bij pedagogische vrijheid en autonomie. Dan is mijn heel concrete vraag, minister: bent u bereid om na te denken hoe we het een aan het andere kunnen koppelen en er meer kan geëist worden wat uiteindelijke resultaten betreft, zonder aan de pedagogische vrijheid te raken. Is dat haalbaar?

Minister Pascal Smet: Mevrouw Meuleman, uiteraard moet de overheid haar rol opnemen, en ik denk dat de overheid dat ook heeft gedaan en ook nu nog doet. Het is juist om die reden dat we systeemingenrepen willen doen in de bestuurlijke schaalgrootte van scholen, in de hervorming van het secundair onderwijs, in het loopbaanpact.

Mijnheer Van Dijck, ik leg niet alleen de verantwoordelijkheid bij de leerkrachten, maar het zijn wel zij die in de klas staan en het moeten doen. Er kan een betere ondersteuning komen, daar ben ik het absoluut mee eens. Mevrouw Helsen, dat is de reden waarom we de pedagogische begeleidingsdiensten, wier taak dat eigenlijk is, op dit moment aan het doorlichten en het evalueren zijn, om daar de juiste conclusies uit te trekken. U weet dat we ook in het kader van het loopbaanpact discussiëren om elk jaar opnieuw een verplichte nascholing, op maat, op individuele behoefte van de leerkracht, uit te werken. We willen ook investeren in een betere aanvangsbegeleiding van leerkrachten. Dat zijn allemaal heel concrete stappen die ondersteunend moeten werken.

Voorzitter, ik ben blij met de steun van mevrouw Helsen en de heer Van Dijck inzake de flexibiliteit van het taalbad. Het klopt dat we daar in de Talennota en in Onderwijsdecreet XIII, dat de regering in eerste lezing heeft goedgekeurd, twee maanden hebben opgezet. Als ik daarnet heb gezegd dat ik opnieuw naar de ministerraad wil gaan op basis van wat we in Canada hebben gezien, is het juist om die termijn op te trekken en niet te beperken tot twee maanden. We willen flexibeler gaan, naar bijvoorbeeld een jaar. Maar als het kind sneller naar een reguliere klas kan, moet dat ook kunnen. We moeten het voorstel aanpassen aan de nieuw verworven inzichten. Ik voel dat er in de meerderheid, en ik denk ook wel in de oppositie, heel veel steun is om een stap verder te zetten dan dat we tot op heden hebben gedaan, in het belang van de kinderen.

Mevrouw Vanderpoorten, over uw vragen en over de eerste vraag van mevrouw Pehlivan hebben we het ook al in de commissie gehad. Ik vind dat er inderdaad meer moet worden gemeten in onderwijs en dat we meer moeten durven vragen hoe de doelstellingen worden bereikt met de middelen die we geven. We moeten dat op een verstandige manier doen, met respect voor de pedagogische vrijheid, en vermijden dat we klassen of scholen met elkaar vergeleken worden die niet met elkaar kunnen worden vergeleken. Die oefening zijn we nu aan het doen. Dat is een bijkomende werf, als u wilt, maar de tijd is er ook rijp voor. We willen ook daar stappen vooruit zetten.

Samengevat, de overheid heeft haar verantwoordelijkheid al genomen en doet dat vandaag nog altijd. We zijn bereid om verder stappen te zetten. We moeten dat samen met de leerkrachten doen want zij moeten het in de klas en de school brengen. Dat vereist sterke directies en een verder beleidsvoerend vermogen van de scholen. Dat is opnieuw het sluitstuk.

Ook dit dossier toont aan dat een schaalvergroting in ons onderwijs absoluut noodzakelijk is om dit op een juiste manier georganiseerd te krijgen. Dat is een systeemgreep die we moeten doen in het belang van ons onderwijs. Gelukkig is men daar in het veld ook steeds meer van overtuigd.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Ik dank u voor uw antwoord, minister. Er staat veel op stapel, zoals de hervorming van het secundair onderwijs en het loopbaanpact. Ik blijf erbij dat we meer moeten meten om te weten. Als we middelen toekennen, moeten we nagaan hoe die worden gebruikt. De school kan daar zelf over beslissen, maar er moeten resultaten zijn.

Canada is misschien een goed voorbeeld, maar dichterbij kunnen we Finland en Polen aanhalen. De ongelijkheid in het onderwijs is daar veel kleiner. Misschien kunt u daar eens gaan kijken. *(Opmerkingen van minister Pascal Smet)*

Er zijn genoeg studies over dat thema in die landen.

Mevrouw Kathleen Helsen: Minister, u hebt in Canada geleerd dat we flexibel moeten zijn in ons taalbeleid. Ik zou diezelfde flexibiliteit van u willen vragen inzake het zorgbeleid. Ook op dat vlak zijn we niet flexibel genoeg. Als we van de leerkrachten verwachten dat ze doelstellingen halen – en dat vind ik correct –, dan moeten we hun het kader geven. Dat wil zeggen: meer flexibiliteit om die doelstellingen te halen.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 17.00 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 17.21 uur.*

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jan Penris en Filip Dewinter, mevrouw Marijke Dillen en de heer Joris Van Hauthem betreffende het tijdelijk tolvrij maken van de Liefkenshoektunnel bij wijze van proef

– 1924 (2012-2013) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Jan Penris bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heren Jan Penris en Filip Dewinter, mevrouw Marijke Dillen en de heer Joris Van Hauthem betreffende het tijdelijk tolvrij maken van de Liefkenshoektunnel bij wijze van proef.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Collega's, op 29 januari heeft de Beverse gemeenteraad met eenparigheid van stemmen een resolutie goedgekeurd die ertoe strekt om de Liefkenshoektunnel minstens tijdelijk en/of bij wijze van proef tolvrij te maken.

De partijen in de gemeenteraad van Beveren zijn de partijen die hier ook allemaal vertegenwoordigd zijn: de N-VA, CD&V, Open Vld, het Vlaams Belang, sp.a en Groen. LDD is er niet bij, maar die partij zal straks zelf een verklaring afleggen, en het Union des Francophones (UF) helaas ook niet – gelukkig maar voor de mensen in Beveren.

De resolutie strekt ertoe om bij wijze van proef de Liefkenshoektunnel tijdelijk tolvrij te maken. Ik denk dat we daar niet tegen kunnen zijn, voorzitter. En ik weet dat als er in

Beveren een partijoverschrijdende consensus kan worden gevonden, die hier in dit huis ook gevonden zal worden.

De hoogdringendheid zit in het feit dat we niet te lang moeten talmen. We weten dat we het allemaal met elkaar eens zijn, maar hoe langer we wachten, hoe meer de klanten van de Liefkenshoektunnel moeten betalen. En dat zijn niet de eerste de besten: het zijn de havenklanten van Beveren en de havenklanten van Antwerpen, het zijn de mensen van Beveren en de mensen van Antwerpen.

Als we het in de politiek over een ding eens zijn, mogen we, denk ik, knopen doorhakken, en dus stel ik voor dat we dit vandaag bij wijze van proef ook eens doen, hier in dit glazen huis, voorzitter. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

Is het parlement het eens met dat voorstel tot spoedbehandeling? *(Neen)*

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot spoedbehandeling is niet aangenomen. Derhalve blijft het voorstel van resolutie van de heren Jan Penris en Filip Dewinter, mevrouw Marijke Dillen en de heer Joris Van Hauthem betreffende het tijdelijk tolvrij maken van de Liefkenshoektunnel bij wijze van proef naar de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken verwezen.

De heer Jan Penris: Voorzitter, ik ben democraat genoeg om me neer te leggen bij een meerderheidsbeslissing, alleen versta ik ze weer niet – maar goed, dat ligt aan mij.

De voorzitter: Mijnheer Penris, ik zal het voorstel van resolutie zo snel mogelijk agenderen.

De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, ik wil enkel zeggen dat de Vlaamse burgers en de Vlaamse werkende burgers van ons en van de Vlaamse Regering daadkracht verwachten. Ik hoop dat dit niet de zoveelste poging is om dit dossier op de lange baan te schuiven en dat we in uw commissie eens nagels met koppen zullen slaan en effectief daadkracht zullen tonen en beslissingen zullen nemen. *(Applaus bij LDD en bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Irina De Knop en de heren Sas van Rouveroy en Hermes Sanctorum betreffende de steun van de Vlaamse Regering aan de oprichting van de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap
– 1926 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft mevrouw Irina De Knop bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van mevrouw Irina De Knop en de heren Sas van Rouveroy en Hermes Sanctorum betreffende de steun van de Vlaamse Regering aan de oprichting van de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap

Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Voorzitter, collega's, het is inderdaad zo dat alle gemeenteraden in Vlaams-Brabant deze weken gevat worden door een aantal moties van de N-VA om zich te verzetten tegen de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap.

Ik wil graag nog even in herinnering brengen dat ondertussen in de mogelijkheid is voorzien tot zo een Hoofdstedelijke Gemeenschap door de bijzondere wet van 19 juli 2012 en dat de gemeenten daar van rechtswege deel van uitmaken. Het is wel degelijk zo dat de Vlaamse Regering met de andere gewestregeringen samen tot een kader moet komen voor deze Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap. De bijzondere wet voorziet er immers in dat de gewesten een samenwerkingsakkoord sluiten om de nadere regels en het voorwerp van dit overleg vast te leggen. De N-VA kan dus vanuit die Vlaamse Regering zelf op autonome wijze de grenzen bepalen waarbinnen dit vehikel moet functioneren. Uiteraard is het daarvoor wel noodzakelijk dat alle regeringspartijen daarvoor hun verantwoordelijkheid nemen binnen deze Vlaamse Regering.

Het is immers heel erg duidelijk dat zonder een samenwerkingsakkoord er geen sprake is van een Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap aangezien duidelijk is omschreven in de bijzondere wet: “ Bij wijze van overgangsmaatregel heeft het in het derde lid bedoelde overleg plaats buiten de hoofdstedelijke gemeenschap in afwachting van het sluiten van het in het tweede lid bedoelde samenwerkingsakkoord.”

De voorzitter: Mevrouw De Knop, u bent een toelichting aan het geven. Waarom vraagt u de spoedbehandeling? Is er iets wat dringend is? Kan het niet naar de commissie worden verwezen? Dat is de vraag.

Mevrouw Irina De Knop: Dat kan niet. De motie die wordt ingediend in de gemeenteraden, geeft duidelijk aanleiding tot enige duidelijkheid van deze Vlaamse Regering, met name of ze al of niet bereid is om tot een dergelijke samenwerkingsovereenkomst te komen en of ze met andere woorden de bereidheid heeft om concretisering te geven aan dit vehikel.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, ik zal me heel strikt beperken tot de hoogdringendheid en alleen maar door te verwijzen naar de kalender die voor mijn neus ligt. Het bericht waar mevrouw De Knop naar verwijst, is van 25 januari. Dat betekent dat ze de plenaire vergaderingen van 30 januari en 6 februari al heeft overgeslagen om een resolutie van amper één pagina in te dienen. Men is blijkbaar nog een handtekening van de heer Sanctorum vergeten. *(Opmerkingen van de voorzitter)*

Ik stel me in elk geval vragen bij de hoogdringendheid als men een maand de tijd heeft om één pagina op te stellen.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, om tegemoet te komen aan de heer Diependaele hebben we een amendement ingediend dat iets langer is dan de resolutie zelf en een herneming is van een tekst van een belangenconflict dat we hebben ingediend over de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap, die we niet genegen zijn, laat dat duidelijk zijn.

Maar de hoogdringendheid is wel degelijk aan de orde. Men moet in het Vlaams Parlement en binnen de Vlaamse Regering nu eens duidelijk maken hoe het nu zit met het standpunt en de houding van de Vlaamse Regering ten aanzien van die Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap. Op 30 januari heeft de heer Sanctorum hier een actuele vraag gesteld daarover. De minister-president is een beetje in het ijle gebleven. Hij heeft gezegd dat hij overleg prima vindt maar hij is op de vlakte gebleven wat betreft het goedkeuren door de Vlaamse Regering van dat samenwerkingsakkoord. Dat vinden wij voor alle duidelijkheid een goede zaak.

Het gaat niet op om op dit ogenblik in gemeenteraden moties in te dienen tegen de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap, die wij allemaal gaan goedkeuren, maar hier in het Vlaams Parlement ten aanzien van de Vlaamse Regering geen duidelijkheid te verschaffen. In die zin is de hoogdringendheid wel degelijk op zijn plaats. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Voorzitter, ik denk dat de hoogdringendheid wordt gemotiveerd doordat de Vlaamse Regering eigenlijk een sleutel in handen heeft. Ofwel gebruikt ze die sleutel, ofwel doet ze dat niet. De drie gewesten moeten immers een samenwerkingsovereenkomst ondertekenen.

De gemeentebesturen waar al die moties aan de orde zullen zijn, hebben recht op duidelijkheid vanuit de Vlaamse Regering. Stel nu dat de Vlaamse Regering beslist dat ze die zesde staatshervorming inderdaad gaat uitvoeren en die Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap oprichten, dan is dat een duidelijk signaal aan de gemeentebesturen in de Vlaamse Rand. Als dat niet zo is, als de Vlaamse Regering daar afstand van neemt, dan is dat ook duidelijk. In elk geval moet er transparantie zijn.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot spoedbehandeling is niet aangenomen. Derhalve blijft het voorstel van resolutie van mevrouw Irina De Knop en de heren Sas van Rouvoij en Hermes Sanctorum betreffende de steun van de Vlaamse Regering aan de oprichting van de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap naar de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand verwezen.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Het voorstel tot spoedbehandeling is verworpen, maar dat betekent dat het voorstel van resolutie en het amendement naar de commissie gaan. De vraag is: wanneer? Men kan dat natuurlijk over zes maanden eventueel op de agenda zetten, maar ik neem aan dat een dergelijk voorstel van resolutie naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting zal gaan. Ik vraag aan de voorzitter van die commissie, de heer Van Rompuy, of aan de voorzitter van de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand, dat dit alleszins volgende week op de agenda zou worden gezet.

De voorzitter: Ik geef het woord aan de kersverse voorzitter van de commissie.

De heer De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn: Wij zullen dat met bekwame spoed op de agenda van de commissie plaatsen. *(Rumoer. Opmerkingen van mevrouw Irina De Knop)*

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik heb twee weken geleden een vraag om uitleg ingediend. Ik heb zonet, in tempore non suspecto, gesproken met mevrouw De Ridder, de voorzitter van de commissie Binnenlands Bestuur. Zij zegt dat die vraag in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand thuishoort. De heer De Bruyn is de nieuwe voorzitter van die commissie, als opvolger van de heer Demesmaeker. Hij zal waarschijnlijk volgende week zijn eerste commissievergadering houden. Dat kan daar perfect worden besproken. Het gaat trouwens over de Vlaamse Rand. Voilà, mijnheer Diependaele, mijn wijs oordeel.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Ik weet dat deze problematiek meer leeft in de Vlaamse Rand dan elders, maar het gaat over meer dan de randgemeenten in die Vlaamse Rand. Het gaat over Brussel, het Waalse Gewest, het Vlaamse Gewest, de gemeenten van Vlaams-Brabant en de gemeenten van Waals-Brabant. Het spijt me, maar dit gaat over meer dan Brussel en de

Vlaamse Rand. Dit hoort dus eigenlijk thuis in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Voorzitter, u hebt daarnet mijn microfoon afgezet, dus ik zal het nog even herhalen. Ik ben het volledig eens met de heer Sanctorum. Het is helemaal niet correct om dat eventjes te verwijzen naar die commissie. Dat moet worden behandeld in de commissie waar dat thuishoort. Het lijkt me duidelijk dat dit de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting is.

De voorzitter: Ik stel vast dat het voorstel is om dit te verwijzen naar de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, volgende week dan?

De heer Piet De Bruyn: Volgende week.

De voorzitter: Derhalve blijft het voorstel van resolutie van mevrouw Irina De Knop en de heren Sas van Rouveroy en Hermes Sanctorum betreffende de steun van de Vlaamse Regering aan de oprichting van de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap naar de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand verwezen.

Het incident is gesloten.

■

MOTIE van de heer Lode Vereeck, mevrouw Elisabeth Meuleman en de heren Hermes Sanctorum en Ivan Sabbe tot besluit van de op 29 januari 2013 door de heer Lode Vereeck in commissie gehouden interpellatie tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de hoog oplopende budgettaire lasten voor de Vlaamse begroting door de verkoop van gronden en installaties van de VMM aan nv Aquafin – 1891 (2012-2013) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr.1

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

26 leden hebben ja geantwoord;

64 leden hebben neen geantwoord;

21 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik heb een stemafpraak met de heer Yüksel.

■

ONTWERP VAN DECREET tot instemming met het verdrag tussen het Koninkrijk België, de Republiek Bulgarije, de Tsjechische Republiek, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Republiek Estland, Ierland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Italiaanse Republiek, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, het Groothertogdom Luxemburg, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Polen, de Portugese Republiek, Roemenië, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (lidstaten van de Europese Unie) en de Republiek Kroatië betreffende de toetreding van de Republiek Kroatië tot de Europese Unie, en met de slotakte, ondertekend in Brussel op 9 december 2011

– 1862 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft mevrouw Mia De Vits bij motie van orde een voorstel gedaan tot aanvulling van de agenda van de plenaire vergadering van woensdag 27 februari 2013 met het ontwerp van decreet tot instemming met het verdrag tussen het Koninkrijk België, de Republiek Bulgarije, de Tsjechische Republiek, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Republiek Estland, Ierland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Italiaanse Republiek, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, het Groothertogdom Luxemburg, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Polen, de Portugese Republiek, Roemenië, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (lidstaten van de Europese Unie) en de Republiek Kroatië betreffende de toetreding van de Republiek Kroatië tot de Europese Unie, en met de slotakte, ondertekend in Brussel op 9 december 2011.

Is het parlement het eens met dat voorstel tot aanvulling van de agenda? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 27 februari 2013 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.36 uur.*

■